

ЗАВТРА - ВИБОРИ 112-ти НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Влада - Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№139 (889) • Субота, 23 липня 1994 року • Ціна договірна

Ми й самі інколи не помічаємо, що звикаємо до цивілізованих форм державного й громадського життя. Весною обирали першого Президента, тепер обирали другого.

Відбулася належна передача влади. Не шляхом тасманих ігор герцоґотратів з політиків, коли один старець очолює комісію по похованню попередника і змоцнується в омерзеному кріслі. Немає ж а отих «кандидатів не-поршнього блоку» по одному на округ, немає отих «у виборах узали участь 99,99 відсотка». Хто сиди-мий свого обов'язку, кому не байдуже — голосує й обирає. Хто не доріє — не їде на вибори. І то чоґо клопоти.

Сьогодні всі демократично виборють право на владу — і комуністи, і рухліці, і соціалісти, і всі інші. І вже за не треба диктувати долі.

Школа демократії — чи не найважча й найскладніша з усіх дисциплін державного життя. Ми всі в ній чужіми. Відомо належне — першому Президентові аеріко відналося ставати й учателем у цій школі. Призначити по-вижати Закон.

Ще один з уроків цієї школи — осягін, на чоґому змінику, який можна назвати цивілізована передача влади.

Не будемо жалкувати за дикими, неіснуючими. Будемо радіти, що вони були. І сподіватися на краще. І побажати не-мало доброго людям Леонідам. Бо це означає побажати добра і всім нам.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Читайте в суботньому випуску

6 стор.

**Неаполь-94:
Політичні
здобутки
України**

10 стор.

**Несподіваний
ракурс:
Содом і Гоморра
з точки зору
економічних
реформ**

12 стор.

**Фермер узяв
та й Січ
заснував**

Наші першодруки

Віген УКРАЇНЦЬ

Освідчення

*Я віддам ся тобі до останнього в пам'яті
схобу,
Щоб, тобою утибишся, і жити-хмелить.
Я хочаю тебе, українська моя рідна мово,
Босоніжко на стернах кривавих століть.
Я віддам ся тобі до останньої в жиллах*

*кровини,
До святозими останньої в старинних очах,
Щоб не знати — не відати зної прабродни,
Коли в ратом вогонь твій священиць*

*завах.
Я віддам ся тобі до останнього в голосі
звуку*

*І сприйму як найвищу з усіх назорой,
Якщо пам'яті живитимий духу —
прабудуку,
Бо лиш так уціліє вкраїнський народ.*

Парламентаріям слід діяти ширше

Минулого четверга Голова Верховної Ради Олександр Мороз прийняв Надзвичайного і Повноваженого Посла Республіки Польща в Україні Єжі Козакевича на його прохання. Відбулася дружня розмова, а ході якої йшлося про нинішній стан українсько-польських відносин.

Нам треба тісніше співробітничати, сказав Мороз, адже проблеми у нас схожі, а подекуди й спільні, особливо в економіці. Сьогодні тенденції до зближення між нами відбиваються і в настроях як політиків, так і керівників виробництва. І це природно, адже тепер пробитися на західний ринок важко і українським, і

польським товарам. Як вихід — слід розширити товарообіг та економічне співробітництво між нами. Цій справі мають приділяти велику увагу й наші парламенти.

За останні три роки в галузі подальшого розвитку польсько-українського співробітництва досягнуто певних успіхів, заявив посол. Але, додав він, ми вважаємо, що є всі можливості, щоб ці процеси розвивалися успішніше. І одним з найважливіших напрямків такого співробітництва повинні стати міжправляментські зв'язки.

Робоча поїздка

Президент України Леонід Кучма перебуває в Дніпропетровську. Це його перша робоча поїздка як Президента по регіонах України.

У Дніпропетровській області глава Української держави притримав для візиту рад агрогосподарств.

Президент брав участь у святкуванні півстолітнього ювілею-концерту «Південний машинобудівний завод» — одного з найбільших у світі ракетобудівних комплексів.

23 липня 1994 року. № 139 (889)

**Юрист — не голка.
Але відшукати його
теж важко**

ΧΤΟ Ε ΧΤΟ

ΧΤΟ Ε ΧΤΟ

«Бласко», справу замку на народного де-
та В. Бортника й інші, які переплітають-
змішані були вимагати взяти під пильну
реорту членів оперативної-слідчої групи, пе-
рогу заступника Генерального прокурора
Литвака, заступника Голови СБУ — на-
ника Головного управління з боротьби
рупою Володимира Радченка, вистави

— Даруйте, а вашу сім'ю кіба не тавозити? Знаю, що вам останнім часом ляко погрожують...

— Одне дію — прийняти гврі за про боротьбу із злочинністю, інше — х атлюватиме в житті. Перед початком р ти нинішньої Верховної Ради в одному

тер'яю ви сказали, що Міністерство
трішніх справ — це п'ямальйонний ст
ний монстр, чие, цитую, керівництво р
рівніа погразло у зловживаннях. Отрим

— Я працюював у системі МВС з

но 1992 року, отож знаю її добре і абсолютно переконаний, що її треба реформувати дещо рінно. Замисліться, чи потрібна в цій системі паспортна служба, ВВіР, служба анкети

покаряв, пожеждав, державтоінспекція. У мене не складался враження, що це трохи, і держава перетворилася б у мілице-іско-цейську, на взрзок деяких латиноамери-ських. Як на мене, треба на відстоїти шість скротити управлінський апарат чо-домства, зняти його керівництво, коле-аже чимало писав про зловживання чо-ного першого заступника міністра Корі-ка і його наступника на цьому посту гене-Не поговда.

Де, в якій країні таке можливе?

Після того, як ініціатива Недригальсько-Розігно спелує, ДАІ Хмельницького займається виявленням вкрадених за кожним автомобілем, керівники німецької поліції підписали підписки з нами договір співпраці, який уже був готовий до підписання. Україна завдає міжнародного, політичного збитку. І все це з керівництва МВС —

— До речі, Григорію Омельковичу Історія, про яку ви і «Голос України» писали, раз, має ганебне продовження. МВС повертає законним закордонним класиком не лише затрепані йонархи, а й компю документи, які ті з цією метою надали й Відповідь міліцейського відомства про зупиняльну, мовля, звертається до того новинка, якому ви здавали документи. А новинка, того МВС одержавши, не

— Уже є домовленість, що після завершення МВС буде підписано договір про співпрацю з органами внутрішніх справ Німеччини, Бельгії, Австрії, деяких інших країн. Тоді боротьбу з міжнародними злочинами в утворених, в тому числі й автотольських, буде поставлено на міжнародний рівень. І якщо інюмєра крадена (я вимасформую, що 2/3 автомобіля, які надходять країни СНД з Західної Європи, крадені), буде повернуто законному власнику, не лежить від того, яка висока службова оцінка тємє в Україні.

А в конкретному випадку я, як голова постійної парламентської комісії, користуючись нагоди, через газету офіційно прошу повернути представників німецької сторони всі ті документи, які він надав МВС. Бо мені менш закорочується ще одного міжнародного скандалу. Як бачите, сьогодні і так є чим займатися.

Розмову в
Анатолій БЕН

100

— Як на мене, своєрідну локальну парламентську революцію здійснив ваш попередник на посту голови комісії Віктор Слесаренко. Незважаючи на могутній лобізм, а часто й відверті саботажі, він з однодумцями таки домогся створення самостійної депу-

— Саме так. Чи можна говорити про ефективну законотворчу діяльність Верхо-

ної Ради, а це її основне призначення, кількість юристів у складі нашого парламенту вкрай обмежена. Сьогодні серед депутатів їх трохи більше як 20 — менш ніж відсотків, в той час, коли у законодавчих органах зарубіжних розвинених країн їх переважна більшість.

— Займаючи на громадських засадах посади президента Української асоціації викладачів права, яку, до речі, ви теж створили, члена науково-консультативної

ради Генеральної прокуратури України членами ради Спільноти юристів України, проводите активну діяльність, спрямовану на те, щоб в Україні панував Закон, і в першу чергу — через підвищення рівня правової культури, виховання поваги до законів. Чи є відкриття спеціальності «Правознавство» в КДЕУ одним з кроків до антивлавної поваги до закону та формування правової держави в Україні?

— Безумовно, так. Але ніхто створив юридичних спеціальностей, проведення проєсних робіт не виходить повати до 3 кошу, якщо закон не служимому людям, захищати їх. Про який авторитет закондавства може йти мова, коли в державі прихильні, наприклад, акти, відносно до яких десятки років стигався податок на бездіяльність, малосвідість із подружжя, яке шлюб не вступило до шлюбу. Навіть сучасний розвиток біотехнологій не дозволяє в такий термін подружжю мати дітей. Таких прикладів дуже багато. Підготовка якісних законів в Україні підлаштувалася, тут потрібні не тільки досвід, політична мудрість, а й фактичне зна-

Законодавство не може бути авторитетним у суспільстві, окремої людини, якщо воно суперечить їхнім інтересам, ущемлює законні права, не відповідає здравому глуздові. Закон має не заважати, а допомогти людям жити, і жити добре, заможного щасливо.

— Віталіє Федоровичу, а чому б не готувати юрнстів, як і раніше, у юридичних вузах чи факультетах?

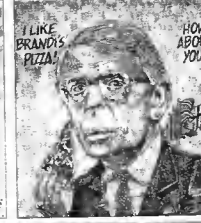
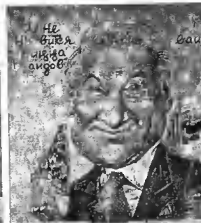
— Поміркуємо разом. Перше. Як я вже

[illegible]

— Дякую за бесіду. Сподіваємося, що ваші випускники знайдуть своє місце житті і славитимуть ваш вуз своїми професійними знаннями. Бажаю успіхів.

Бесіду вів
Сергій ДЕМСЬКИЙ.

23 липня 1994 року. №139 (889)'

Повертаючись до поліди

Як уже повідомляли всі, хто тіляки міг, головним підсумком зустрічі країн «Великої сімки» у Неаполі 8 — 10 липня цього року для України стало те, що економічно сильні світу цього поставили її на один рівень з Росією у поданні економічної допомоги. У підсумковому комюніке неапольського саміту тіляки України та Росії було присвячено окремі статті і сказано в них приблизно однаково: допомогатимемо в ринковому реформуванні економіки.

Не менш важливим підсумком «Неаполь-94» стали й політичні аспекти. Росія все-таки була визнана повноправним членом «Великої сімки», а отже, надала в розв'язанні всіх політичних питань «сімки» буде «німаючою». Чия, як повідомили на підсумковій прес-конференції Президент США Білл Клінтон, Росія «стала повноправним членом у політичній дискусії», а західні країни «вітають це і сприймають російським інтересам».

Але й Україні вперше визнано як суб'єкт загальної політичної зацікавленості. Вказівкою комюніке в статті про плану державу першим реченням сказано: «Висловлюючи побажання брати Україну стабільною і незалежною». Це ступ політичне й дуже важливе побажання, особливо з огляду на те, що Б. Клінтон назвав Україну «частково незалежною країною» і зазначив, що допомога незалежній Україні сьогодні може стати ще й показним прикладом не просто визнання, а дотримання принципу недоторковості кордонів. А найпоказніше про Україну сказав голова, італійський Прем'єр Сильвіо Берлусконі, думкою зацікавлений у економічній співпраці насамперед з Росією:

«Україна відіграє дуже важливу роль на території колишнього СРСР. Ми маємо допомогти їй у трансформції в ринкову демократичне середовище. З неї наразі поглиналися всі. Отже, сьогодні вже важливо говорити про певні успіхи української дипломатії, які полягають у тому, що наша держава так само зробила прорив до світового співтовариства, допомогу їй розглядають не як разову подію, а як безперервний процес стабільної співпраці. Це стосується і дару у 200 мільйонів доларів на закупівлю Чорнобильської АЕС, який треба розглядати тільки як початок у структурній і технологічній перебудові ядерної енергетики нашої держави, на котру захід готовий виділити 1,5 мільярда доларів. (Ми просили до 14 мільярдів доларів). Як напевно, і інші міжнародні проекти треба розглядати як надавши економічної допомоги в ринковій трансформації української економіки — виділення отих 4 мільярдів доларів, про які так багато розмов».

Проте я недремно скрізь зазначив поруч з мільярдом доларів функції, яких не сусідній Росію. Неапольське спекотне сонце так і не змогло остаточно розогріти лід проблем, як і досі скоюють Україну. Бо, з одного боку, прорив у світ, повторюю, такий відбувся, з другого — незмінним залишилися і умови успішного функціонування України на нівелі міжнародних принципів, і партнери в цьому процесі, зокрема Росія. Передусім українському істеблішменту треба звернути увагу й заважити на принципово різні

Володимир СКАЧКО, оглядач

НЕАПОЛЬ-94: НОВИЙ ПРОРІВ ДО СТАРИХ УМОВ

фіналі України і Росії як шляху об'єднання з країнами «Великої сімки». Україна після Неаполя опинилася в тій ситуації, в якій Росія була після авалонських самітів у Монхеті (1992 рік) та Токіо (1993 рік), коли їй пообіцяли економічну допомогу у рамках реформи в розмірі 24 мільярдів доларів. А різниця полягає не в сумі обіцяного і навіть не в тому, що Україна, як і Росія, можуть нічого не дати, а в тому, що Росія вже увійшла до політичної сімки найважливіших держав світу і, зрештою, найважливішим економічному, може стати й в економічній економічній градом. А отже, Україна ніколи не зможе повернути тієї шлях, не подолася свідомий як несподіваний опір Росії, яка дивлячись на нашу державу як на зону своїх політичних та економічних інтересів. Уже під час роботи неапольського саміту міне-прем'єр Росії Олександр Шохін, коментуючи рішення про заході допомогу в технологічному перерознаєнні ядерної енергетики України, заявив, що, мовляв, ми не хочемо, щоб європейські та американські виробники пропонували свої реактори і ядерне паливо на ринках СНД без участі Росії, бо той ринок — традиційна зона розповсюдження російських технологій.

Крім того, й «сімка» не дуже зацікавлена в надмірному розширенні своїх «клубу», в якому, звичайно, місця для України нема ще й тисяч, а претензії, авалонські, Китай, Бразилія, Індія, ІПАР та сама Австралія, і інші регіональні блоки та союз держав типу Європейського Союзу.

Це, так би мовити, старі геополітичні несприятливі умови, в яких доведеться діяти Україні. А є ще й сучасні перешкоди України асеріалізація самої «сімки». Адже відомо, що в Неаполі за прикладом надання допомоги Україні «на Чорнобиль» всім собою посперилися держави ФРН, Гельмгольц та Великобританія. І який Мейсдор, Персін наголошав на важливості чорнобильської проблематики для Європи, другий, сидючи на острові, спокійно заявив, що «го вагі проблеми». Завдяки позиції Британії навіть обіцянка допомоги Україні була зменшена на 1 мільярд. А сім'я, це схожих проблем може постати,

коли загостряться відносини, прямі, між Європою та Америкою, чи між Америкою та Японією, чи між якимсь окремими країнами. Все може бути. Визначити потребу в цивільно-розв'язанні цивільних проблем, членів «сімки» не дуже хотіло розв'язувати проблеми когось одного. На неапольському саміті був показаний приклад: США хотіли, щоб «сімка» підтримала долар, який падав. Ставлення «сімки» до цієї проблеми промоністо висловив загальною однією італійської газети — «Долар? Мене це не цікавить!».

Є й старі внутрішні умови, а саме — допомога в Україні піде тільки тоді, коли офіційний Київ зуміє переконатися, що, по-перше, він почав реальні економічні реформи, групові, які стабілізації та структурній перебудові економіки, в основі яких лежить приватизація та лібералізація ціни. Тільки за цих умов запроваджені в комюніке неапольського саміту: «Зобов'язуємося підтримувати зусилля з великомасштабної реформи шляхом надання історичної технічної та фінансової допомоги та дозволяючи українським громадянам кращий і легший доступ на наш ринки». До речі, саме останнє мав на увазі російський Президент, коли казав у Неаполі, що «російські ведміді не лопотяться у відкриті двері «сімки», доки цього не економічній системі». Розпочавши реформи, Росія вже відверто просить не гроші, а різні умови для горілки своїми громадянами. Звичайно, сьогодні тут багато позв, але є й приклад для України та й нових алергій, що лишилися в Україні після реформ. Що те реформи, треба не себе переконати, в промовистий Захід.

Дуже важливо, по-друге, й те, щоб заході допомога справді пішла на реформи, а не на бездумне продавання кредитів за принципом «дали на вулку, а ми купили» різку з «лілі». Тільки отримання грошей від МВФ, Світового банку, Європейського банку реконструкції та розвитку (не традиційні заході кредиторів), а в їх розумного використання, а в які похи грошей, а не виходити, в отже, пона й грошей. В цих питаннях Київ має чітко визначити пріоритети і виявляти твердість у їх відстоюванні перед

будь-якими зовнішніми чи (це головне) внутрішніми силами.

Зрештою, це один висновок неапольського саміту: щоб Україну знали, вона має сама про себе заявити, засвідчувати свою присутність скрізь. До Неаполя на саміт уперше в історії таких форумів потрапили і ті українські журналісти. Державі ця засоби масової інформації для цього не поворухували й пальцем, не вкладав жодної копійки — всі зробили незалежний центр мас-медіа «Нова мова» (організатор) та фонд «Відродження» (вас і профіанізував), а що журналісти їм аякати. А, приміром, російських журналістів у Неаполі було близько півтора сотні, зі своїм обладнанням, з окремими місцями для роботи, навіть з друкарськими машинками з російським текстом, які підготували італійці. А на нас двісті, як на журналістів їм аякати, чи ми з «органі» Росії та Польщі, чи з югославської Країни. Про Україну хтось чув звадки колишнього керівника «Днямо» та Саленку, Михайленчуку і Загвору, хтось — звадки Чорнобилью. І все. А як це об'єднати...

Мало того, коли ми організували безплатний перегін оперативного відеоматеріалу з Неаполя через Москву до Києва (за що інші платять шалені гроші), го на українському ТВ елементарно «збули» виключати потрібні кадри. Як комуніста те тележурналіст Костянтин Жура, з чимось не повторювати, але коментар зводив до одного: матеріали, головні для журналістів усю світу, для України вивалилися неперішними. Всю оперативну інформацію, і навіть більше, про самі до МЗС України і Повнозавжди Посол України в Італії А. Орел, але ж він передавав до відомств, а на людям, які нічого не знали. І це годі, коли вирішувалося, давати чи на давати України фінансову допомогу!

Тож наступний саміт «сімки» (чи «сім'я») відбувається наступного року в канадському місті Галфаксі. Перед цим, як повідомив Прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн, має відбуватися оголошення конференції «Партнерство заради трансформації економіки в Україні». Де саме кола відомств, кола що невідомо, але Ж. Кретьєн казав, що, можливо, в Західній Канаді, де живе багато українців. А отже, пам'ятаючи нашу «перезабитість», готуватися, певно, треба вже сьогодні...

На зміну так газети «La Voce» або британська «вісімка». Ці самі планати прикрашали й будинки Неаполя.

Київ — Неаполь — Рим — Київ.

Освітлення свідомості такої, що сьогодні доречно вести мову не так про історію, як про перспективи українського підприємництва. Завдяки добре відомим причинам: Україна, як і інші її колишні соціалістичні сестри-табачники, пережила роки мрового на уривчі економічної цивілізації, що базувалося в тому випадку теперішні обличчя її економіки. У цьому ж азаву, повертаючись на ринкову магістралу, необхідно в загальному політико-економічній контексті проаналізувати минуле, сьогодення та домініюючі тенденції підприємництва, етапи його розвитку, теорії зростання і в майбутньому.

Перший етап належить до часів соціалістичного розвитку капіталізму в Росії, коли так зване мажоритарне підприємництво виступало як складова частина загальноросійських ринкових стосунків.

Другий етап, до речі, також пов'язаний з будівництвом української ментальності, пов'язаний з неспівпадінням інтересів ринкових стосунків, що виявився поряд з усім своїм позитивом глобальною провокацією та пастью для переважної більшості підприємців людей того часу. Динамічний геніальний задух неслучайно розквітав на розлозі тридцятиого десятиліття. По-перше, уникнути політико-економічної руйнації більшовицької диктатури, держави диктатури пролетаріату та соціалістичної економіки, на яку й прирікала утопічна політика воєнного комунізму. По-друге, «добувати» рахунок і нежиттєві воєнокомуністичну економіку до рівня капіталістичної живчливості, по-третє, перетворити капіталістичну економіку на соціалістичну. По-четверте, і викласти в ході розв'язання ринкових двох складових завдань. Усе це не було винищене в полум'ї революційної громадянської війни і було закладено опірності червоточі економічного, стандарту усередненого диктатора.

Третій етап збігав з податком перебування і подальшого в Україні на два періоди: радянський і пострадянський. Останній, до речі, найважливішим є тим, що алгоритм національного забарвлення ідентичності економічної діяльності, що відраджується, як постсоціалістична ментальність екс-радянської тійової економіки інтернаціоналістичного типу.

Нині серія економістів побудує книжний погляд, що третій етап вітчизняного підприємництва є однією з перемог «в єдиним братом» кооператива горбачовського протезу. Звичайно, безглуздо було б доводити, що третій етап, хоча і потужний поштовх, наданий перебуванню альтернативним соціалізму форм економічної активності. Разом з тим, якщо говорити про найбільш глибокі корені сучасного підприємництва, то вони лежать в економічних шарах так званого періоду застою.

Поряд з кооперативними та пострадянськими етапами в розвитку підприємництва існує відривок як попередника останніх етапів, який є «власним» і не так алгоритм національного забарвлення ідентичності економічної діяльності, що відраджується, як постсоціалістична ментальність екс-радянської тійової економіки інтернаціоналістичного типу.

Нині серія економістів побудує книжний погляд, що третій етап вітчизняного підприємництва є однією з перемог «в єдиним братом» кооператива горбачовського протезу. Звичайно, безглуздо було б доводити, що третій етап, хоча і потужний поштовх, наданий перебуванню альтернативним соціалізму форм економічної активності. Разом з тим, якщо говорити про найбільш глибокі корені сучасного підприємництва, то вони лежать в економічних шарах так званого періоду застою.

Поряд з кооперативними та пострадянськими етапами в розвитку підприємництва існує відривок як попередника останніх етапів, який є «власним» і не так алгоритм національного забарвлення ідентичності економічної діяльності, що відраджується, як постсоціалістична ментальність екс-радянської тійової економіки інтернаціоналістичного типу.

Нині серія економістів побудує книжний погляд, що третій етап вітчизняного підприємництва є однією з перемог «в єдиним братом» кооператива горбачовського протезу. Звичайно, безглуздо було б доводити, що третій етап, хоча і потужний поштовх, наданий перебуванню альтернативним соціалізму форм економічної активності. Разом з тим, якщо говорити про найбільш глибокі корені сучасного підприємництва, то вони лежать в економічних шарах так званого періоду застою.

подолання яких і підприємства елементарно забавляючись економіки були потрібні справді підприємцям зусилля.

Названі групи підприємств зорієнтовані людей не вичерпували все поле діяльності, що підлягло існуванню в рамках соціалістичної економіки, хоча й репресували його головні закономірності. Поряд з тим існували такі специфічно радянські форми підприємництва, як сезонні бригади — «шашличники», комсомольські центри індустріально-технічної творчості молоді (ІТТМ), що хулю перетворювали в різноманітні комерційні структури.

Саме ці радикальні корені визначили обличчя нової кооперативної перебування людини і танали постсоціалістичного та пострадянського українського підприємництва. Усі бачили в них ідею нового теоретичного підприємництва, в тому числі й її негативні риси, що з'являлися після формальної та в разі моментів пошуку суверенізації української економіки, значною мірою поновлюючи старі економічні механізми відносною такою медичною феномена, як замішаний

Ігор СОРОКА, кандидат економічних наук, проректор Донецького державного комерційного інституту

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО: МИНУЛЕ, СЬОГОДЕННЯ, МАЙБУТНЄ

Точка зору

Останній тиждень приносив підприємцям новітні тенденції в розвитку економіки України, що формувалися в процесі розвитку організму. Схожа перспектива лежить в основі спадкових деформацій вітчизняного підприємництва.

Разом з тим припинилися в розвитку підприємництва не були автономні зусилля в серпні-вересні 1991 року, в період набуття Україною політичної незалежності. Більше того, певною мірою радикальні та постсоціалістичні генератори деформацій вітчизняного підприємництва в період самостійного економічного розвитку не лише не були подолані, навіть ще посилили та модернізовані. Тобто «замішаний ген» радянського протопідприємства сьогодні не можна вважати за фатальний для вітчизняного бізнесу, бо сучасні чинники так званого зовнішнього економічного середовища не лише катализують його негативні дії, а й істотно перевищують його за своїм деформувальним впливом.

Серія зазначених чинників можна виділити в наступні:

Перший — відсутність протитому усього періоду відраження національної економіки посалоювальною проринковою політикою держави. Звичайно, декларація про свободу «побування» ринку, утердження «власного» бізнесу, хоча й була декларативною, не була лише одного реального ринкового курсу, ринкової орієнтації, підприємствам сілою законодавчих та інших інструментів державної влади. То про яке ж цивілізоване підприємництво мова? Чи не так, хоча й навіть окремі елементи цивілізованого ринку (не падає з «бізнесом по-радянськи») фактично не з'являлися? Вірніше, елементи в особі різного роду ринкових структур спочатку таки з'являлися, та ось що з ними не вдалося зробити, це під їх розквіт розквітло вільне підприємство, яке не могло існувати в умовах держави, нині добре знайомих. Як це цивілізоване ринковий та аналогічний

не підприємств, не будуть попитати тожтовими, як і в разі речі економіки, сподієся й взаємодопомога. Отже, відсутність реальних кроків до цивілізованого ринку зумовила відповідні якості та імідж вітчизняного підприємства. Значною мірою вона почала ідентифікуватися з магістральною та кримінальними секторами тійової економіки.

Другий чинник — це особа атмосфери економіко-правової нестабільності, відсутність відомої економіки, стандартам політико-правового середовища. Як відомо, цивілізоване підприємство передбачає як найважливіше в його існуванні та розвитку впевненість у наявності правових перспектив та в їх законодавчій гарантії. При цьому, безумовно, не йдеться про законодавчі гарантії, державний захист підприємств від ризиків функціонування в умовах конкурентного середовища. Це було б абсурдом. Зміст полягає в тому, що підприємство може нормально розвиватися лише за наявності надійних політико-адміністративних гарантій від держави з боку держави, а також будівлях юридичних і фізичних осіб. Забіваю на приватну власність, вільну конкуренцію, право успадкування та інші права, що забезпечують відповідний економіко-правовий статус підприємства. Такі гарантії, як відомо, створюють оптимальне господарське законодавство і сукупність чинників, які забезпечують політичну стабільність у країні. Нині в нас немає повною мірою ні першого, ні другого, що, природно, і не дозволяє підприємству підприємствувати дикі цивілізовані.

Третій чинник випливає з іншого і полягає в тому, що дуже повторне обличчя цього підприємства визначається існуванням у межах національного (інтегрованого) поля економічного розвитку ринку. Це ризик економічний, по-закономірному і навіть ризик для життя. За таких обставин підприємства намагаються стати не так схильні до цієї діяльності, але, котрі володіють відповідними навичками і знаннями, як інші антиподи з числа тих, які зчитують погляд діяльності в кримінально-економічне середовище. Та і як може бути інакше, коли миття і податкова політика, інші адміністративно-економічні перепони фактично замикають, коли за одного руху до незаконноспроможних претендентів на це завдання? Цю цілю відповідало інтересам українських спробувати новоту галузь, котрі швидко монополізуються.

Важливим чинником різниці при цьому, як і в нас немає повною мірою ні першого, ні другого, що, природно, і не дозволяє підприємству підприємствувати дикі цивілізовані.

Але, у свою чергу, пов'язане з чинником чинників, суттєво якого змінюється, що бачимо, що наші офіційно проголошені приватну власність, ми не маємо її законодавчо захищеної, безпечної і достатньо гарантованої можливості вилітати приватної власності в особі, як це було закономірно наслідком закону її наявності. Але, щоб не забирати, треба, щоб було що забрати.

У зв'язку з тим, що не найважливішим, ладом існуючим, що зумовило аналогію вітчизняного підприємництва, є відсутність, нехтування і саботаж реальної приватизації, котрі, безумовно, не можна паути з тим несприхотним пограбуванням держальності, котрі зумовили різного роду комодалітичність. Про яке підприємництво може йтися за умов, коли абсолютна більшість громадян країни не є суб'єктами відносин приватної власності? В силу цього українське підприємництво геть по забавляє елементарної бажання збільшення своїх рідів за рахунок чужих і підприємств людей. Останнє також дає змогу зробити нехитрий висновок: серед підприємств, які мають досить тих, хто добуває цю власність не зосім (чи зосім) є праведним шляхом. Як категорія власників, звісно, як ніх не складає ліву майні і не в сілою землі української. Чи була готова докласти максимум зусиль, щоб не «розводили» свої рідів власною кількістю чужих, підприємств людей. А шлях до досягнення мети тут один. Вірніше шляхів два: або збільшити кількість підприємств, або ж впровадити таку її модель (а саме до цього все і йде), коли меншість приватизована «була та груша», а більшість — «якомога менше» кінської. Тож питання «кого вигідно» як таке заставити собі дані латини, поки що в порядку денного займати зарано. Бо такі «ри-

си», «підприємства», «приватизація» тощо, вигідні нехай невеликій, але досить впливовій та згуртованій групі людей, котрі зосередили у своїх руках велику частку політико-економічної влади, збільшують частку власності на політичних чвар, економічного базалу та психологічної притягальності населення.

Неабиякого значення чинником викликає національного підприємства в спробі (частко) спробувати розгріти з політичними міркуваннями так званий «підприємницьку карту». Як «гранці» у латині рази виступають різноманітні політичні — як правило, радикали та ультра широкі.

Починати пошуків при цьому ризикати лише тим, з якою метою використовують ці досить потужний козир. Головне ж полягає в тому, що і тим і тим потрібне не цивілізоване, а швидкопроточне підприємництво. «Довіку» зчорначати, що бачимо, що наші офіційно проголошені приватну власність, ми не маємо її законодавчо захищеної, безпечної і достатньо гарантованої можливості вилітати приватної власності в особі, як це було закономірно наслідком закону її наявності. Але, щоб не забирати, треба, щоб було що забрати.

Різномітний галузь національного, інтернаціонального, соціального, ідеїного і меркантильного ринками тійової потрібне закласти, що бачимо, що наші офіційно проголошені приватну власність, ми не маємо її законодавчо захищеної, безпечної і достатньо гарантованої можливості вилітати приватної власності в особі, як це було закономірно наслідком закону її наявності. Але, щоб не забирати, треба, щоб було що забрати.

Реклама

АО «Інвестиционная компания «ДЕРЖАВА»

В уточненні інформації з податків на акції, опублікованої 4 жовтня, повідомляє о проведенні податків с 10.07.94 г. по 21.12.94 г.

Справки по тел.: (0572) 21-85-46; 21-84-67.

Державна організація пропонує послуги з будівництва теплотмереж, водопроводів, газопроводів, каналізацій, зливостоків і гаражів.

Телефони у Києві: (044) 216-37-20, 216-35-80, 216-89-80.

ГРОС України

Фирма «ХУАН-ХЭ»

Предлагає недорогу плащеву тканину китайського виробництва, шириною 90 см, 35% х/б, 65% синтетика, 9 цветов, отпускає в любом количестве со склада в Одессе.

Тел. (0482) 22-57-36, Нина.

ЗАКОН УКРАЇНИ

про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України

У зв'язку з прийняттям законів України «Про вибори депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних Рад та «Про внесення змін і доповнень до Закону України про РПР» Про вибори Президента Української РПР» внести до Цивільного процесуального кодексу України такі зміни:

1. Пункт 1 і 1² статті 236 викладати в такій редакції:

«1¹) по скаргах на рішення і дії територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії по виборам депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних Рад та заявах про скасування рішень виборчої комісії про реєстрацію кандидата;

1²) по скаргах на рішення і дії Центральної та окружної виборчих комісій по виборам Президента України та заявах про скасування рішення Центральної виборчої комісії».

2. Глави 30-А і 30-В актуальні в такій редакції:

30-А. Скарги на рішення і дії територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії по виборах депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних Рад і заяв про скасування рішення виборчої комісії

Стаття 243¹. Підсудність справ по скаргах, заявах про скасування рішень територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії по відмові в реєстрації кандидата в депутати або на посаду голови Ради, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій, про визнання виборів недействительними, скарги на рішення виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання підпорядкованих кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243². Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

Із заявою про скасування рішення про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) заяв про скасування рішення виборчої комісії, яка зареєструвала цього кандидата.

Стаття 243³. Порядок судового розгляду скарги, заяви

Скарги на рішення територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії про реєстрацію кандидата розглядаються судом у п'ятиденний строк. При цьому скаргу на рішення окружної (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, а також пред'явленню акцій, про визнання виборів недействительними, скарги на рішення виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243⁴. Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

Із заявою про скасування рішення про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) заяв про скасування рішення виборчої комісії, яка зареєструвала цього кандидата.

Стаття 243⁵. Порядок судового розгляду скарги, заяви

Скарги на рішення територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії про реєстрацію кандидата розглядаються судом у п'ятиденний строк. При цьому скаргу на рішення окружної (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, а також пред'явленню акцій, про визнання виборів недействительними, скарги на рішення виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243⁶. Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

Із заявою про скасування рішення про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) заяв про скасування рішення виборчої комісії, яка зареєструвала цього кандидата.

Стаття 243⁷. Порядок судового розгляду скарги, заяви

Скарги на рішення територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії про реєстрацію кандидата розглядаються судом у п'ятиденний строк. При цьому скаргу на рішення окружної (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, а також пред'явленню акцій, про визнання виборів недействительними, скарги на рішення виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243⁸. Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

Із заявою про скасування рішення про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) заяв про скасування рішення виборчої комісії, яка зареєструвала цього кандидата.

Стаття 243⁹. Порядок судового розгляду скарги, заяви

Скарги на рішення територіальної, окружної (територіальної) виборчої комісії про реєстрацію кандидата розглядаються судом у п'ятиденний строк. При цьому скаргу на рішення окружної (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, а також пред'явленню акцій, про визнання виборів недействительними, скарги на рішення виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243¹⁰. Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

дії незаконними і зобов'язує останню провести передачі виборчим законодавством дії, відмовляє в задоволенні заяви.

Якщо буде встановлено, що кандидат є особою, яка не може бути обраною; рішення про висування кандидата прийнято з порушенням встановленого порядку; є неправомерним; кандидат не подав необхідних для реєстрації документів для документів виявилися недостовірними; суб'єкт, який висував зареєстрованого кандидата, скасував своє рішення; кандидат втратив виборче право або право балотуватися по даному виборчому округу; в ході голосування під час голосування голос допущено порушення законодавства про вибори, яке вплинуло на результати виборів; питання щодо переданню інформації про вибори, які підлягають вирішенню відповідно до цього Закону; кандидат чи його довірена особа використували для організації агітаційної роботи підпорядкованих кандидатів і довірених осіб записку на виборах (інформації) — суд відповідно відмовляє у задоволенні скарги, задовольняє заяву.

Рішення суду з остаточним і оскаржуваним не підлягає оскарженню не підлягає.

Копія рішення суду негайно надсилається заявляючій і відповідній виборчій комісії.

Глава 30-В. Скарги на рішення і дії Центральної та окружної виборчих комісій по виборах Президента України та заяв про скасування рішення Центральної виборчої комісії

Стаття 243¹¹. Підсудність справ по скаргах, заявах

Скарги на рішення Центральної виборчої комісії по відмові в реєстрації участі партії (виборчого блоку) у виборах Президента України, на відмову цієї комісії зареєструвати претендента на кандидатуру у Президенти України як кандидата в депутати, про скасування рішення Центральної виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243¹². Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

Із заявою про скасування рішення про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) заяв про скасування рішення виборчої комісії, яка зареєструвала цього кандидата.

Стаття 243¹³. Порядок судового розгляду скарги, заяви

Скарги на рішення Центральної виборчої комісії про реєстрацію кандидата розглядаються судом у п'ятиденний строк. При цьому скаргу на рішення окружної (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, а також пред'явленню акцій, про визнання виборів недействительними, скарги на рішення виборчої комісії про реєстрацію кандидата у зв'язку з порушенням заборони використання кандидатів і довірених осіб записки на виборах (інформації) про організацію агітаційної роботи впродовж виборчих кампаній (міських) судом за місцем проживання кандидата

Стаття 243¹⁴. Подання скарги, заяви

Кандидат або його довірена особа вправі звернутися в суд, а скаргу по (територіальної) виборчої комісії про відмову в реєстрації кандидата, про скасування рішення про реєстрацію кандидата, а також пред'явленню акцій у триденний строк після прийняття рішення, а на рішення по визнанню виборів недействительними — у триденний строк після обнародування виборчої комісії а питання, не зазначених в частині першій цієї статті, мають право подати скаргу в суд особи, за скаргами, заявами або зверненнями яких не рішення прийнято, або яких воно стосується, у триденний строк після його прийняття.

у частині першій цієї статті. — Верховний Суд України.

Стаття 243¹⁵. Подання скарги, заяви

Скаргу може бути подано в суд протягом десяти днів відповідно з дня прийняття рішення або відмови на рішення Центральної виборчої комісії, про відмову реєструвати участі партії (виборчого блоку) у виборах Президента України — уповноваженою особою партії (виборчого блоку); на рішення Центральної виборчої комісії про визнання виборів недействительними — кандидатом у Президенти України, уповноваженими особами партії (виборчого блоку), які висули кандидата у Президенти України, Генеральним прокурором України (подання); на відмову Центральної виборчої комісії зареєструвати претендента на кандидатуру у Президенти України — уповноваженим представником суб'єкта, який його висував; на відмову окружної виборчої комісії зареєструвати претендента на кандидатуру у Президенти України — уповноваженим представником цієї групи.

З заявою про скасування рішення про реєстрацію участі партії (виборчого блоку) у виборах Президента України вправі звернутися: уповноважені особи партії (виборчого блоку) чи ініціативної групи виборців — у зв'язку із скасуванням рішення про висування даної особи претендентом на кандидатуру у Президенти України; Центральна виборча комісія — у разі порушення кандидатом у Президенти України вимог виборчого законодавства.

Стаття 243¹⁶. Порядок судового розгляду скарги, заяви

Скарги на відмову Центральної виборчої комісії зареєструвати претендента на кандидатуру у Президенти України Верховний Суд України розглядає у триденний строк, а інші скарги і заяви — у семиденний строк. При цьому скаргу на відмову зареєструвати претендента і заяву про скасування рішення Центральної виборчої комісії про реєстрацію кандидата у Президенти України має бути розглянуто не пізніше як за день до дня виборів.

Скарги на відмову окружної виборчої комісії в реєстрації ініціативної групи виборців розглядаються районним (міським) судом в семиденний строк.

Стаття 243¹⁷. Особи, які викликаються у судове засідання

У судове засідання для розг-

ляду справ за скаргами на рішення і дії Центральної виборчої комісії а заявками на визнання виборів недействительними, кандидат у Президенти України, представник Центральної виборчої комісії, а для розгляду справ за скаргами на відмову в реєстрації ініціативної групи виборців — заявник і представник окружної виборчої комісії, що відмовила у реєстрації.

Стаття 243¹⁸. Рішення суду

Встановивши, що рішення про відмову в реєстрації участі партії (блоку) у виборах Президента України; відмова реєструвати ініціативну групу виборців або претендента як кандидата в Президенти України; рішення про визнання виборів недействительними; вимоги заяв про скасування рішення Центральної виборчої комісії не відповідають вимогам виборчого законодавства, суд відповідно задовольняє скаргу, скасує рішення комісії чи визнає її дії незаконними і зобов'язує останню провести передачі виборчим законодавством дії або відмовляє у задоволенні заяви.

Якщо буде встановлено, що: питання про реєстрацію партії (виборчого блоку), ініціативної групи виборців, реєстрацію претендента на кандидатуру у Президенти України порушено без дотримання виборчого законодавства, або а ході виборів чи при підрахунку голосів мали місце порушення, пов'язані з порушенням Закону України «Про вибори Президента України», зокрема про переданню агітацію, голосування, підрахунок голосів, визначення результатів виборів (голосування) та інших положень, які суттєво вплинули на результати голосування, або до дня виборів суб'єкт, який висував претендента на кандидатуру у Президенти України, скасував своє рішення про це, або кандидатом у Президенти України порушено вимоги виборчого законодавства, в тому числі щодо матеріальної підтримки, суд відповідно — відмовляє у задоволенні скарги, задовольняє заяву і скасує рішення про реєстрацію кандидата у Президенти України.

Рішення суду з остаточним і оскаржуваним не підлягає оскарженню не підлягає.

Копія рішення суду негайно надсилається заявляючій і відповідній виборчій комісії.

Президент України Л. КРАВЧУК.
м.Київ, 1 липня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про фонд сприяння розвитку мистецтв України

З метою залучення підприємств, закладів, підприємств і організацій культури, забезпечення соціального захисту творчих працівників та відповідно до пункту 7-4 статті 114-4 Конституції України постановляю:

1. Підприємства ініціативу ради суб'єктів підприємницької діяльності та творчих силів України утворити благодійний фонд — Фонд сприяння розвитку мистецтв України (далі — Фонд), установивши особливий порядок його утворення та діяльності.

2. Копія Фонду формується за рахунок благодійних пожертвувань і добровільних внесків фізичних і юридичних осіб, а також інших

надходжень, одержаних на підставі не заборонених законодавством України.

Установити, що до відрізняти щодо оподаткування доходів Фонду, а саме: Фонд сприяння розвитку мистецтв України звільняється від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів до бюджету і внесків до державних цільових фондів, надходження до Фонду в іноземній валюті не підлягають обов'язковому продажу, а оподатковуваний дохід (прибуток, виручка від реалізації) без обмежень зменшується на суму внеску підприємницької діяльності до Фонду, за умов використання

на Фондом цих надходжень на благодійні цілі.

3. Призначити МАТВИШЕНКА Анастасію Сергійовича головою ради Фонду сприяння розвитку мистецтв України.

4. А.Матвишук подати у місцевий строк проект Положення про Фонд сприяння розвитку мистецтв України.

5. Рекомендувати органам, уповноваженим управляти майном, що перебуває у державній власності, акцізувати питання виділення приміщень для Фонду.

Президент України Л.КРАВЧУК.
м.Київ, 8 липня 1994 року.

УКАЗ

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про скасування Указу Президента України від 13 травня 1994 року

1. Скасувати Указ Президента України від 13 травня 1994 року №229 «Про створення Державної акціонерної холдингової компанії «Укрспирт».

2. Кабінету Міністерств України привести рішення уряду у відповідність з цим Указом.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України Л.КРАВЧУК.
м.Київ, 12 липня 1994 року.

«Богородице- діво, радуйся!»

Поряд з іконами Ісуса Христа найбільш поширено в Україні є ікона Богоматері, святої діви Марії. Це не випадково, бо образ Богородиці ототожнюється в нашій Україні з відою матір'ю. Любов діви Марії до свого маленького синочка, передчуття його хресного шляху дуже гармоніє з духами-трикитами єврейської матері. Тож недарем народні умільці-іконописці створювали такі образи Богоматері, котрі часто нагадували земляних сільських жінок. Рідна мати, як і батьківський поріг, завжди була не нашої землі святим поняттям. Ці почуття дуже виразно передавали в іконах навіть професійні майстри. Часом, відходячи від канонів, художники з Києво-Печерської лаври, з Волині, Сумщини та інших регіонів додавали до святих зображень щось своє, самотнє. На жаль, чимало цих шедеврів-ікон було просто знищено під час жорстокої партійної боротьби з релігією. Досягти значну частину святих релігійних вивезено контрабандним шляхом за межі України. А те, що залишилося, часто мало явне, досліджене. Й тому такі виставки, як ось ця, в Державному музеї Т.Г. Шевченка, де представлено ікони Богоматері XVIII—XX століть, становлять собою особливе явище. Організатори першої асоціую році виставки — благодійний культурологічний фонд «Український ренесанс» та київська фірма «ВМК-експерт».

В експозиції репрезентовано близько 100 ікон відомоукраїнських та російських іконописців шкіль, наприклад з приватних колекцій. Чимало тут зображень Богоматері, що називаються Володимирськими. Звісно, це вже переситий тип, справжньої ікони. Історія котро надзвичайно цікава й варта того, щоб її згадати. За легендами, уперше цей образ було написано з натури святею Лукою на дошці з того столу, за яким траплявся Ісус Христос із своєю Матір'ю та святим Йосифом. У XSI році ікону перевезено з Єрусалима до Константинополя. А в 1131 році царградський патріарх надіслав святині київському князеві Андрію Долгорукому, котрий відзначився військовою звитягою та миротворністю володарем. Він любив Бога, будовав церкви і улюблював матір, звідси й Андрій Богородицький. Діставши від батька у спадок Вишгород, молодий князь узяв із собою ікону Божої Матері. Там вона була в храмі, звідси й дістав назву — Вишгородська. Та літньої ночі 1155 року сталося диво: ікона зрушила з місця. Скорочившись до і Божої, київ Андрій по мандрував з іконою в руках на північ, до Володимиря. Тут він і став правити. Ікону Божої Матері Вишгородської помістили в Успенському соборі Володимиря, де вона й стала головною святицею Русі — Володимирської. У 1393 році святий образ був перевезений до Москви в Успенський собор, потім знову — до Володимиря. 1480 року іко на назвали пошрстватися до Москви, де й понині зберігається у Третьяковській галереї.

Саме ця ікона — найдревніша з усіх відомих — справила величезний вплив на техніку письма подальших зображень святих. В експозиції привабляє також сюжет «Казанської Богоматері», образ якої відомий з 1579 року, коли сталося чудесне явлення цієї ікони в Казані. Різні її варіанти народили й професіонали — то як відлук на важливу подію в житті цього міста й Церкви. Любова колекція ікон Богоматері — надзвичайний усеї православних, зберігених колекціонерів, приватних особин, як мовилося, показують у Києві вперше. Образ святої Діви-Марії ми бачимо таким, якому молилися наші близкі й далекі предки, — від Київської Русі до наших часів. І слава Богу, що зразки цих ікон збереглися на рідній землі.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Фото Олександр КЛИМЕНКО.

На фотопрогляді:

ліній ряд (зверху вниз) — Матір Божя Казанська (Україна, II пол. XVIII ст.), Матір Божя з немовлям (Україна, XVIII ст.), Матір Божя Ахтирська (Волинь, XVIII ст.).

правий ряд (зверху вниз) — Матір Божя Володимирська (Росія, XIX ст.), Матір Божя Остроформська (Західна Україна, Польща ?, II пол. XIX ст.), Матір Божя з немовлям (Україна, I пол. XVIII ст.).

Працюючи керівником підприємства, головою комітету обласної державної адміністрації та в Кабінеті міністрів України, я маю можливість проаналізувати економічні процеси в Україні на всіх рівнях: державному, регіональному та на рівні підприємства.

Головне завдання, яке я поставив перед собою, з'ясувати, чому не працюють програми виходу з кризи. Дивно те, що програми дельбівського чудові. У них все чітко пояснено: робити раз, робити два. Економічний світовий досвід їм справді жоден. Німеччина, Японія...

Делбівська газела справа не дає. Чому? Як усвідомити доконечну потребу в реформах. В керівництві країни не знайдеш такого, хто не усвідомлює, що це треба робити, треба реформувати, здійснювати приватизацію, змінювати податкову політику... На папері все добре, а в житті...

ДЕЛАДІ більше я переконали, що важливішим за саму програму є питання, хто її реалізовує.

Варто зазначити, що за часів радянської влади всі ми змушені були провадити боротьбу за виживання. Ми жили в економіці дефіциту, де ніхто не брався практично за ті гроші. Ти міг або нічого не робити, отримувати дармову жерщачку юшку, або красти, щоб не залишатися злиднем. Громадянин створював такі умови, щоб вижити, мав бути щасливим, мав працювати, опосередкований злочини. Так було за радянської влади, так є і сьогодні, коли є можливість заробити багато, але після сплати всіх податків, ти отримуєш ці самі копійки. Тому є велика проблема: процес, тобто прихомування від держави свої доходи, або активна — йти у бандформування і просто збирати у слабких за тебе. Коли держава може не робити, то чому цього не може робити рекетир?

Важко зрозуміти, чому в Україні кожного громадянина, який свідомо не порушував би закони. Невже кожний з тих злочинців, хто заробив десь копійки, повідомив про це податкову інспекцію? Не думаю. Значить він уже зрозумів, що це не вигідно.

Будь-яка економічна програма чи концепція, чи якісь новітні зразки світового досвіду є приречені, доки не зміниться той, хто все це виконує/виповнює. Це означає, що всі ми, люди, як і ми, не може, те, що відбувається в державі нині, можна охарактеризувати як економічний сатанізм. В Україні сьогодні створено такі закони, яких неможливо не порушувати, щоб вижити, це означає, що ми живемо злочинцями. І процес триває. Тому немає сенсу покращувати концепції, які не буде кому втілювати. Взяти, приміром, економічні програми Пінзеника чи Лазового, або в Росії Гаїдаря. В результаті все залишиться як завжди. А на практиці нічого не виходить. Причина проста: жодна з цих програм не розрахована на те, що в життя її вті-

люватимуть зодолі. Економіка — це стосунки між людьми, а не між злочинцями.

ТОМУ ЄДИНЕ, що залишається, — це спробувати змінити відносини між тими, хто ті концепції втілюватиме. Успіх чи провал економічної реформи залежатиме саме в людини, бо тільки людина може виправити і реалізувати навіть не дуже вдалу програму. Або провалити її, якщо вона і настрейшатиш процадувати.

Це може прозвучати дивно, але Україну сьогодні потрібно передусім благословити від Бога. Як його отримати — про це написано в Біблії. До речі, Біблія, я вважаю, нині є єдиним ресурсом за економіки, придатним для України. Всі ті знамениті іноземні підприємці взагалі не прадили для застосування в Україні, бо наша економіка перебуває в «тіні». А там вже

що ниважне — це добрати людей, які знову з астрономією жодні, які не розтінуть за його відсутності підприємство. А це дуже нефективно, коли потрібно за кожним працівником ставити наглядача.

Досвід відомо лише два умови, за яких людина може працювати достатньо ефективно. Це — страх і віра в Бога. В першому разі людина боїться голоду, холоду, майбутнього, минулого, фізичного чи якогось іншого покарання. У другому — забути свою душу. Тобто людина не переступить закон не через те, що вона боїться «визначити» це якогось покарання, а через те, що вона несе відповідальність перед Богом. В першому разі, коли маєш ситуацію, в якій людина впевнена, що вона не буде покарана своїм ближнім, або сусідом, або владодо, то ніщо її не може відвернути від злочину. Інша

підхід. Тв нічим. Без віри я — тварина.

А що таке віра? Це коли людина бере на себе якісь зобов'язання і їх виконує. І коли людина духовно готова до цього, то для неї і в економіці не існує ніякого шляху, як брати на себе зобов'язання і добросовісно їх виконувати.

Багато сильних фірм сьогодні гинуть від того, що заступник коє систи в криєдо свого директора. Тобто він не виконує своїх зобов'язань. І він того директора підставляє або за гроші просто фізично знищує. Чому багато фірм сьогодні розвалюються або створюються альтернативні? Бо якісь люди, які володіє інформацією щодо механізму роботи цієї фірми, інша фірма запропонує зарплату більшу на десять доларів чи мільйон купівон. В результаті друга фірма задоволено

Олександр ТУРЧИНОВ, голова політико-економічної ради Всеукраїнського об'єднання «Громада»

Чому в Содомі і Гоморрі не встигли реформувати економіку?

Точка зору

завсім інші процеси і закономірності. У цих кінцях має аналізу ті процеси, що відбуваються у нас. А в Біблії є.

Економіка передбачає певні правила. Наприклад, а зі свого боку виявляти бажання беру злочинця, який злочини, а який з свого боку робить те саме. Отже, ми юридично оформлюємо певний економічний процес. А те, що відбувається в Україні, більш схоже на шахову гру, в якій ти ходиш королю, а він, замість того щоб віддати програного пішака, б'є тебе дошкою по голові. Це не зовсім та ж гра, яку закінчує би грати кожен. Причому це не тільки стосунки між двома бізнесменами. Власник підприємства бере на роботу працівника. Він обіцяє робітникові платити гроші, а той зобов'язується виконувати певну роботу. А в результаті — той не платить гроші, а цей не виконує роботу.

Саме ці стосунки і є основною економікою. Між роботодавцем і найманим працівником, між замовником і виконавцем, між підприємцями. І тому, щоб побувати якісь економічний фундамент, відносини, людина повинна знати якісь рамки, за які не зможе переступити. Коли вона не зможе грабувати ближнього, коли вона працюватиме, навіть якщо за нею ніхто не нагляд.

Ми говоримо про такі проблеми на макрорівні, хоча проблема поточніються на рівні приватного підприємства, яке тільки-таки сльняється на ноги і набирає найманих працівників. І коли власник підприємства їде у відраження в країну разі нічого не робить. А то створює свої особисті рахунки, розриває і перекладає угоди тощо. Що працював у тому самому приватному бізнесі, знає,

річ, коли людина знає: хоч як би вона хотіла, але приїде Великий Суд, і за усіх гріхів їй доведеться відповідати, тобто людина приймає модель життя, в якій є два шляхи: до Господа і до сатани.

Тільки коли більшість в суспільстві приймає цю модель, тобто приймає Господа в своє серце, ось тоді в цьому суспільстві на базі тих людей, які живуть за законами Бога, можна будувати ті відносини, які ми називаємо ринковою економікою, чи країними відносинами сучасної економіки. І наважик: хоч як хто прагнув до доброту, шаста і т. ін., якщо поведінка людини обмежується лише страхом за своє фізичне життя, то тут зможе функціонувати лише диктаторська держава, де стимулятором до праці є куля в потилицю або в'язниця. Але, як показав досвід, це — нефективний шлях, бо він передбачає тільки рабську працю, а рабська праця сьогодні неконкурентоспроможна. Коли немає диктатури, то в працях чи сатанських державах, а в нашій країні «беспредель». Така держава приречена на самознищення внаслідок громадської війни або розбраних між кримінальними угруповуваннями і владними.

ОБ ТАК логічно є прийшов до віри. Варто подивитися на життя людини, яка не вірить в Бога. Чим вона відрізняється від життя тварин? Коли тварина знає, що її заріжуть, чи мислється пристежити, чи якимись силісний зв'язь, то вона намагається втекти. І наважик, коли людина зустрічає меншу тварину, яку можна безкарно з'їсти, то вона її з'їдає. У мене остало запитання: чим саме я відрізняюся від тварин. Окрім того, що я ношу краветку і модний

потрає кулю, що разом з людиною вона прийняла секрети своїх конкурентів, не усвідомлюючи, що на неї чекає та сама доля. Це і є ланцюгова реакція самознищення. Сатанський самознищення.

А чому може протистояти тільки віра. Більше нічого. Саме тому створили Всеукраїнське об'єднання «Громада», ми розпочали свою роботу по організації діяльності Духовної ради, до якої увійшли представники всіх найбільших церков України. Не наша світська справа визначати, яка конфесія або церква ближче до Бога. Ми співпрацюємо з кожною і допомагаємо як тільки можемо. Бо нам протистоять не просто корумпована бюрократія чи мафіозні клани. Нам протистоять розгублені, озлоблені люди, для яких сатанізм став нормою життя. Звичайно, необізнані збалансовані економічні програми. Вони в нас і є ми постійно корумпуємо їх до часу і сподіваємося, приїде час, коли ми їх втілюватимемо. Але сама програма нічого не дає. Так само, як молитва без праці перетворюється на порожні балагани, праця бездуховної людини перетворюється або а марну суету, або а злочини. Тільки праця із вірою а серці принесне нам мир і добробут.

В Содомі і Гоморрі не встигли реформувати економіку. Бо творили тільки гріх. І були покарані. Замислюєшся?

Час усвідомити: кожен працедадний мусить добросовісно заробляти, платити податки, а держава має створити для цього розумне правове поле.

Історія

Надія ОНИЩЕНКО, науковий співробітник Ніжницького історико-краєзнавчого музею

«Будинкомій прислужитись до буди-якої культурної потреби»

Цей будинок у Ніжніці по вулиці Заньковецької був зведений приблизно 1870 року. Прославився він не ставроиною архітектури, а тим, що в ньому жила Марія Костянтинівна Заньковецька. В цьому домі доживала віку мати вкрити Марія Василівна Нефедьєва-Адамовська. Тут збиралася хоріф української сцени, які гастролювали в Ніжніці. М. Кропивницький, М. Зарницька, М. Садовський, П. Свєтославський, І. Карпенко-Карий, І. Мар'яненко.

Гендаль Заньковецька в повсякденні не була прямо. Приїжджаючи на відпочинки в рідне місто, Марія Костянтинівна оточувала себе творчою молоддю, керувала виставами, грою захоплювала членів гуртка, а відпочиваючи переводила до колективу Саломеїного у Кієві.

Учасниця аматорських вистав у Ніжніці, Заньковецька була пригладувано, як у 1916 році в домі Заньковецької репертуар «Лимонку». В пошуку виставної актриси Оксана Фадієвна підслас... банку Гасу. Вони заповнили нам лампу і провели урочу, такий, що налізався сьогодні «маленький скарбок».

ти проклали шосейну дорозу. Коли незалежно протигували ту природний газ, розкопали ту шосейку.

У 1924 році хвора Марія Костянтинівна переїхала до Ніжніці і жила у місті до 1926 року. Вона працювала провести ту решту своїх днів, ту будинок потребував ремонту. «Щоб одаремувати 2—3 кімнати...», — казала вона ніжницькій П. Проценку, — треба 300—500 карбованців, у мене їх немає».

Зв ініціативою Проценки, керівника музично-драматичного товариства, у 1926 році у Ніжницькому отримувалося створити театральний відділ. Планувалося збудувати у місті змійовий театр імені Заньковецької, а в ньому — театральний музей. Для нього Марія Костянтинівна передала близько тисячі експонатів. У 1927 році міська Рада чинила постанову про ремонт будинку Заньковецької, але нічого не було зроблено. 1935 року після смерті актриси сядно передали фельдшерсько-акушерській школі, а пізніше пристосували під турботою ремонтнобудівельної адміністрації. Без вісім років деять сімей чекать нормального життя, міська рада обіцяє передати будинок під музею, та зевидом, скарби не доведеться чекати.

Свій будинок у Заньках вона віддала на потреби села. Зараз там містяться сільбуд, — казала Марія Костянтинівна, — проживаючи у нашому місті... Будинку у Ніжніці після її смерті теж прислужилися до буди-якої культурної потреби...

Анатолій ФЕДОРІВ, журналіст

Проблема, виявляється, у мові

Важко було чекати якісного радикального результату від чергового щорічного Конгресу Асоціації європейських журналістів. Адже ця організація відзначається стабільністю складу і теоретичним підходом під час розгляду актуальних проблем суспільності.

І все-таки в Хельсінкі, де в Маріна Конгрес Центр проходив XXXII з'їзд Асоціації, відбулися дії новини.

Перша з них полягала в тому, що на форумі було запрошено представників українських медіа практично з усіх колишніх республік європейської частини СРСР, зокрема з України, що знову зробило палаточний збірник найбільш багатим за час існування АСЖ. Керівництво Асоціації в

Association of European Journalists
Eurooppo-taimittajien yhdistys ry

особі генерального секретаря Гюнтера Васселенера підкреслювало, що прихильно ставиться до можливого членства в Асоціації представників засобів масової інформації новостворених держав. Але при цьому не хоче бачити серед них ні ліва, ні правих. Для початку повноправним учасником кожен своєрідного об'єднання стала група журналістів з Естонії.

Другим чинником, який дещо вивисив із загальної маси спокійного розгляду інтеграційних

процесів у Європі, була допомога Роберта Джаджі, голови відділення слухачів зовнішньої інформації. Висловивши згладжений по позитивній моменту розвитку співробітництва країн Старого світу, він, разом з тим, закликав обережні ставитися до входження у Європейське співтовариство нових партнерів, зокрема зі Східної Європи. Мотивував свою точку зору Р. Джаджі тим, зокрема, що доведеться розширювати кількість офіційних мов Європейського, а це

ускладнить роботу, потягне за собою додаткові технічні труднощі й матеріальні витрати.

Звичайно, є проблеми економічного характеру. Вірогідно нові члени ЄС запити поставити значну кількість сілоспириту, що може привести до перевищення ринку Заходу, скорочення виробництва. І, апріорі-рент, до зростання безробіття в аграрному секторі північних країн—членів Європейського.

Враховуючи те, що особливого застереження думка Р. Джаджі у присутніх не викликала, можна зрозуміти висновок: серед члени журналістів Засідання Європи така позиція знаходить розуміння.

Якщо ж підсумкувати документи Конгресу Асоціації європейських журналістів не приймаючи, то Чергове з'їзд запропонує провести наступного року на Мальті.

Київ—Хельсінкі—Київ.

Дешевше й вигідніше

Керівництво Азербайджану розглядає питання про булізнітання в республіці підприємств для адміністративних цілей та інших цінних паперів, документів.

Ще минулого року було укладено договір з німецькою фірмою «Май Мідлер», та деякі аспекти записані в історичних документах. Переговори знову поновилися. Очікується, що зиск від угоди буде обоміальним. Спроба варті заводу; вартість закупованого обладнання разом з іншими витратами становить 10 мільйонів доларів, тоді як анування інших паспортів за рубежом стає у 5 мільйонів доларів.

Рославль Алієв.

Баку.

Фотофакт

ВІТАННЯ З ЕЛЛІНСЬКОГО ПЕРІОДУ

Навблизий у своєму році скажіть, будь-хоча знайдення на території Ізраїлю, що складається з ефірних мент елініського періоду, був виявлений діли Хаїфа (фізичний Морської відділу Ізраїльського управління археології (ІУА). Ментні важать близько 21 кілограма, крім того, це 1800 інших мент загальною вагою 20 кілограмів. Ці менти, відомі під назвою террадром, були викопані у Півострові 145 році до н.е. за часів правління імператора Птолемея V Філометора.

В елініський період ці менти мали велику вартість: у архіві Кесоні, грека, що мешкав у Єгипті у III століття до н.е., є інформація про те, що денний зарібок простого наймногого солдата становив чверть срібної тетрадрахми.

У першому та другому століттях до н.е. Кісесерія, як тоді називалися

Співробітники ІУА морський археолог Якіш Шарвіт стверджує, що менти були серед інших виявлених на кораблі, що прибував з Єгипту на порів'ї загопу поблизу Хаїфи. Шарвіт вважає, що знайдені менти були або отримані як плата за товари й робіт, перевезених на судні, або були жалуванням для наймичів, солдатів Птолемея. З історичних джерел відомо, що саме птолемеїський правитель Єгипту та правитель Кісесерії були розірвані у 146 році до н.е., після чого військо Птолемея зайняло узбережжя Кісесерії.

Валюта

СОМ СТАЄ ВАГОМІШИМ

Стрімко зніжиться офіційний курс долара та російського рубля стосовно сом, грошової одиниці Кувейтського. Тут долає коштів еквівалент 1140 сомів, а в 1990 році їх було 180 російських рублів. Національний банк не поспішає з прогнозами.

Тим часом у наші розумлення, як і далі скуповувати «зелені», які негавно позбавляють їх. Вважають, що тенденція до зростання курсу сом зберігнеться завдяки укладенню в Паріжі рішучого намісту Кир-

Бішхек

Савен ДІНІСЕНКО.

Сюжет

Юрій ПІЩУТІН

За відвідання «власного» похорону треба платити

За відвідання «власного» похорону південноафриканці Майку Якобус Котте доведеться сплатити 8 тисяч рандів (2,2 тисячі доларів США) або провезти 14 міських у «Хелікоптер». Йому також належить повернути незачислену одажну «померлого» стрічковку у сумі 20 тисяч рандів. Такий вирок виніс у виторок міський суд Йоганнесбурга, що

окаратеризував підсудного як «уникального підприємця». 20-літній М.Котте повністю визнавав свою провинку, заявивши при цьому, що він «глибоко розкаюється у вчиненому і завжди ашукає мого».

У 1988 році він з релігійних міркувань вирішив відмовитися від призову до війни. Але як сімейний рід його брат Пітер запропонував, щоб уникнути неми-

нотного публічного скандалу і судового розшуку, відсудити у вояків Майку. Так і вирішили, а виступи в оману відповіли органи влади справно вчинили. Одинок членів кількох місцевих служб «військовий» відділ трамву, на який помер у військовому шпиталі. Його поховали під ім'ям брата, який помер за свій обов'язок побувати на парадах.

Світ захоплених

Сергій ВЛАГОВ

ВІДСТАВНИКИ, ДОПИТЛИВІ ТА ІНШІ

«Обоюбі маршуту у В'єтнамі спеціально для встановлення лінійної та 101-ї повітряно-десантної дивізії, 11-ї бронетанкової бригади, першого і третього корпусів морської піхоти США», — такими словами розпочинається тепер рекламні проспекти багатьох туристичних фірм. Відставники «дні-ай» пропонують відвідати міста колишніх воїнів, причому не тільки власні позиції, а й бази колишнього воєн. Не забуто й ветерани окремих частин із Австралії та Нової Зеландії, Південної Кореї та Тайланду, які евокують у В'єтнамі: для них теж передбачено спеціальні маршуту.

І туристи — зрозуміло, не тільки ветерани-відставники — їдуть до В'єтнаму. Минулого року тут побувало 75 тисяч американців. Це — найчисленніша група закордонних гостей. Загалом же кількість іноземних туристів, які приїждять до СРВ, щороку зростає приблизно на третину, і, за словами генерального директора головного управління туризму До Куан Чунга, за служб планує прийняти 1995 року одні мільйоні гостей з-за кордону, в 2005 році — три мільйони. В'єтнам приваблює іноземців своєю екзотичною, невідомою скрученим діалектом на вулицях міст, можливістью проїхати на річці, незайманого природою у відносній близькості від великих міських центрів.

В останні шість років в СРВ видано ліцензії на 95 проєктів у галузі туризму з залученням іноземних інвестицій на загальну суму 1,4 мільярда доларів — близько однієї п'ятої загального обсягу прямих зовнішніх капіталовкладень у В'єтнамі. А саме фірма «Сайтон турист» залучила минулого року близько 200 мільйонів доларів закордонних інвестицій. За підрахунками цієї компанії, іноземці провадять у місті Хошіміні в середньому шість днів, витрачають грошей 71 долар.

Ханой.

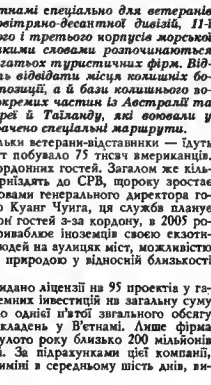
Фотофакт

НОВІ СТАРЦІ

З настанням літа на тротуарі Москви викуповуються «нова хвиля» старців. Часом вони бачать цілком пресансативні. Вруда, у подорожній омані, оточені нечесними ділками у драгити, вони здебільшого туляться до престижних готелів, центральних ресторанів та фірм. Особливо трохи розбурхані (кому дипломатичні, адема хмача так багатові, подивившись «зробиток» нових старців досить великий. Часом їм дають переліток до і в високі колах, тротуарні подорожні на «зоні» планувати, суворі дотримуються невідомими кордоном.

«Недасиди» такої категорії не перебувають послуг членів соціальних фондів, їх цілком влаштовує така брудна робота.

На зйомку: денний робітник.

Фот. ІТАР-ТАРС.

По краях і континентах

Фінал «справи Еймсів»

Колішньому співробітнику ЦРУ Оларію Еймсу та його дружині Росаріо, що назвали себе винними у шпигунстві на Росію, буде дозволено зберегти ранчо, куди вони переїхали у Колумбії.

Після закінчення судового розслідування в окремому суді Дакоті (штат Вірджинія) Оларію Еймс, згідно з угодою, досягнутою з Федеральним слідчим, зробива звинувачення, що протитом деяких років, виймався шпигунством проти США, і був засуджений до довічного ув'язнення. Росаріо Еймс так само визнавала себе винною у змові з метою шпигунства на як і Північній, у несправді федеральних новатків. Але ахрок їх оголошувати не раїше серпня.

Подружжя погодилось піти на поступку перед урядом, що намагався уникнути тривалої судової над ним, під час чого доведлося б розкрити деякі делікатні відомості про діяльність розвідки та контррозвідки США, в обмін на «вільну» поїздку Росаріо Еймс. Це дасть змогу їй зайнятися виконанням сім Пол, коштує зараз 5 років. Нині він перебуває в Колумбії у матері Росаріо. Оларію після трьох судових засідань сайні заявив, що укладена угода зашкідливі Еймсів «без пенсії в кишені». Одиначе, як тепер стало відомо, уряд усе ж був змушений у ході розслідування виймати ранчо та дві квартири в Колумбії.

На Акрополі і камінь історична цінність

«Не беріть каміни на Акрополі» — для науки іншим мають сказати два російські моряки, яких тринадцять років тому в 1839 році ув'язнили за спробу «викрасти» археологічні цінності. Проте, врахувавши попереднє ув'язнення (моряки скамали у грецькій «дизині з минулого Афіни»), їх звільнили й відправили додому в Росію.

Така несприятлива ситуація стала з механіками телодола «Волод-Біт-114» Шнініну-Задінацького паровозиста Іваном К. Я. Олександровим П. Ціх за екскурсії на афінській Акрополі одні з них підняли невеликий шматок мармуру й поклав у кишені, а другий, який був виходу моряків зупинився, сторож, знаймали волю, котора зинувалась невідомо-екскурсантів у спробі викрадення античних цінностей.

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

ФЕРМЕР УЗЯВ ТА Й СІЧ ЗАСЛУЖУВАВ

І вчинок той лицарський І хазайський люди оцінили

Зв'язами, за болотами, що між Бранищею Бобровицького та Дніською Козелецького районів, утворено... Браницьку козацьку Січ. Відразу зазначимо: на повному серйозі, насправжнє.

Фермер, кошовий отаман В'ячеслав Гузій зі своїми однодумцями вирішили відтворити на 30-гектарній волинці-випасі козацько-старшинське поселення: пристановище для гартування волі, духу й доброго господарювання.

П'ятий рік уже В. Гузій хазяйнує подалі від людського ока. Дали йому, мов гулузучи, за болотом невідомі — латки низовних випасів з мокрих видолінками, густо зарослими чгаринками та очеретом. Але він не пережанає. І земля в нього не гуде.

Спало на думку В'ячеславу Івановичу жити, як колись січовики. Зробив із друзями знімівники для

худоби у лісі, збудував за старовинним звичаєм хатку. Розвіс свиней, кіз, бичків, коней, гусей. І господарює. Ще й людей лікує. Бо на травах знається.

І був вражений кількістю гектарним простими загонами-кошарами з гилля, яке, однак, не дуже-то надійно могло остерегти поросят, кіз.

— А вони в мене на волі цілий рік, — розповів фермер. — Як колись на Запорозькій Січі. Я з істориками-спеціалістами радився, як той уклад відтворити. Все в мене облаштовано за козацьким зразком. Маю 150 свиней і поросят, 30 ангорських кіз, 6 бичків, десяток коней. Тут їм зелені, коріньї, вода. Харч, як мовиться, під ногами лежить. Хочеш — їж. Хочеш відпочини — куняй у знімівнику. Все просто, і гарно.

— А дружина що тут робить? — А їм суди — зась. Вона в мене в місті.

Молоді хлопці, та й старші чоловіки, спочатку приходили подивитися — подивувалися цьому господарюванню, а тоді зацікавилися у знімівнику ночувати — допомагати фермеру. Отак і утворилося козацьке товариство. Артур Халімон аж з Бобровиці — райцентру — почав вчашати на волинцю козакувати.

— Мені тут гарно, цікаво, — ділився враженнями. — Я анімку майже всі вихідні тут пробував.

Це саме заманило сюди й Вікторів Синирида та інших козаків. Знімівник — добра їм школа гартування перед армією, навчанням. Можна й зрозуміти головного агронома Бобровицького бурякорадгоспу Віктора Журиного, зустрітника директора з посередження цього ж господарства Володимира Маринченка, керівника фірми «Вереск» Сергія Ровного та інших козаків, які визнавали нелегкі січові закони та козацьку субординацію: свій вільний час вони вирішили присвятити духовному збагаченню, ознайомленню зі старовинними звичаями.

... Липень став подією для Браницької Січі. На своїй Великій Раді козаки вирішили увійти до складу Українського козацтва, оскільки церкві Київського патріархату, утвореної й надалі козацькі поселення.

До Браницької Січі 9 липня завітав з поштом священослужителів єпископ Переяслав-Хмельницький, вікарій Київської єпархії Київського патріархату Нестор, благословив новоприйнятих та бувалих козаків на єдність, діло, угоди Богів та людей. У своїй палкій промові закликав є чочків з любов'ю творити Українську державу.

А це в козака справді — головне завдання. Бо Браницька Січ — їхній духовно-патріотичний оберіг, а Україна — мить.

Чернігівська область.

На знімках: фермер В'ячеслав Гузій та курочко його обійсти; писар Григорій Войтук записує козаків до Браницької Січі; присяга; так гартуються козаки; благословіння акарія Київської єпархії пресвященного Нестора; козацька юшка готує.

Фото Валерія ПНОТІНА.

Віктор ВРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

«Коли б все знали до кінця, то скандал був би грандіозний», —

каже знайий бомбардир Олег Саленко

— Унікальний трагедій. Для нападочого важливо було обрати позицію для прийняття м'яча. А у Саленка дивовижний талант опинитися саме в тому місці, де потрібно. Якби я був тренером збірної світу, то обов'язково запрошив би його до своєї команди, — сказав про київського вилатий бразильський форвард, дорадянський чемпіон світу Бразиліа Нето, якого спортивний світ знає під іменем Вава.

Ну, а вилатий український футболіст Олег Саленко, якого його тезо Саленко так звівся своє прізвисько до великої гри з історії футболу, записав в одному матчі п'ять м'ячів, а зберіг героя Кубка світу-94 до «команди зброю».

Вже здогадалися, що мова йде про сьогоднішній матч, який розпочнеться о 18.30 на Республіканському стадіоні між найкращими гравцями планети і збірної зброю київського «Динамо», призначений утворенню Міжнародного олімпійського фонду Олега Саленка.

Саленко першим приїхав до Києва з числа запрошених (не дивно, адже він київлянин) і грік буде не поговорити з ним.

— То кому ж вручать золоту бутсу найкращого бомбардира світового чемпіонату, бомбардир Стойкович, чи обом по півку?

— Любо, мені. Донедавна зателефонували з Російського футбольного союзу і сказали, що ніби так буде, бо у мене п'ять м'ячів і полеміка падає, а у Кристіна — тільки шість голів. Хоча я не проти того, щоб призв'яло два...

— Що переживаєте після повернення з Америки?

— Це радість і смуток. Адже був мій особистий тріумф і катастрофа збірної Росії. Хоча ми спромогли грокувати джермиа, розгромивши збірну Камеруну — йому стався провал! Щоб відповісти на це запитання, потрібно нас обидвоє нас переосмислити, проаналізувати, а тоді тезею опинити. Те ж, що кажуть сьогодні і пишуть, — чистісінькі вигадки!

— А взагалі, які враження від чемпіонату?

— Турнір показав, що процес вивчення команди триває. Колективна гра мала перевагу над індивідуальною. Тут є, значить, і неталантливий. Футбол без зброю, як на мене, бачить втрачає. Особистостей можна перелічити на пальцях.

— Завтра, які враження від чемпіонату?

— Турнір показав, що процес вивчення команди триває. Колективна гра мала перевагу над індивідуальною. Тут є, значить, і неталантливий. Футбол без зброю, як на мене, бачить втрачає. Особистостей можна перелічити на пальцях.

— Перебуваєте на березі тиждень морі, чи мабуть, ніжніться у його ласкаві хвилі і загортаєте? — запитав його.

— У Бердiansькому ми продаємо зброю із загальнофінансової підтримки. Скажу відверто: хвилю і прагнення до досконалого спеку не шкодують себе, а зранку до зброю бігати кроси, планувати, розробляти спеціальні комплекси опанування на ліску грати у футбол. Отож, розслабитися немає

пальців: Ромарио, Бекет, Жоржиньо, Стойков, Хаджі, Роберто Баждо. Америка, жаль, збробила на чемпіонаті несподівані гроші. Але по-справжньому прожитися футболом так і не змогла. Чужий він поки для неї. Гадаю, що жеситні футбольні фестивалі повинні проводити тільки в тих країнах, де що гру обожнюють. Багато американців навіть не знає і не хотім знати, що такі змагання відбуваються на їхній території. Вперше чемпіонат проводили без державних структур силових виключно приватні компанії. Мабуть, і цей факт має вплив.

— Що скажете про чемпіонат?

— Збірна Бразилії, як на мене, перемогла завдяки чудовій грі в захваті. Такий потужний обстріл, як от тепер, воно не мала ще ніколи.

— І все ж, чому Росія так успішно зіграла з Камеруном?

— Нас ніто вже не давали, як пера чемпіонатом і в його процесі. Декому навіть погрожував витягти зі збірної. А пера останнім матчем про нас забули рани нехваленими. Отож вирішили, що нічого втрачати не збробуємо, а воно ні. Виходить, можемо. Але прикро, що деякі вилатий, зокрема московський «Спорт експрес», уже й аркини встигли похитати. Можливо, керівництво віддало нам матч. Дивина, та й годі.

— Продовжуйте писати не тільки про це, а й про чвари в російській збірній. Бачи виставля на всіх...

— Коли б журналісти знали все до кінця, як ми, то скандал був би грандіозний. Як ми, то скандал був би грандіозний. Як ми, то скандал був би грандіозний. Як ми, то скандал був би грандіозний.

— Як ви собі уявляєте плани?

— Бачити хотім, що я змінив лауб. Через кілька днів вернуся до Валенсії. З місцевим клубом маю контракт на п'ять років. Хоча бачу заперення як у інших країнах, зокрема з Італії. Однак вважаю, що і в «Валенсії» — один з найкращих команд Іспанії — грати престижно. До того ж, я вже звик до тамтешнього футболу, отримую Іспанську. Мійніт життя якось не коментує. І останнє, кажу Олександр Володимировичу Боксину за заперення зати участь у матчі «зброю». То велика честь для мене.

Олександр БОЛОДУРІН

Пейнтбол приживається у Києві

Американці все-таки надлишкову винахідливість. З чого згодило зробити шоу. І зуміли переконати весь світ, що це цікаво. Так, кобей, як позначали тварин у своїх стадах фарбою пострілами із пневматичних пістолетів, вирішили одного разу повторити між собою у «пейнтбол». А за кілька тижнів ця зброба перетворилася в гру під назвою «пейнтбол» (пейнт — фарба, бол — куля).

Пейнтбол — це гра, в котрій діти (чи більше) гриють ладом мовити зброю пранор суверенів. Кожний гравець одягнений в костюм, що стріле желязничними кулями, наповненими фарбою. Гравець, у якого куля влучила така куля в порибується місце влучення, вважається «мертвим» і вилується з гри. Перемою окремої команди, що захопила пранор суверенів.

Цю запальну гру вперше було зіграно в Нью-Хемпширі (США) в червні 1981 року. А потім розпочалася справжня пейнтбольна лихоманка. Спочатку в неї грали для

розваги вільними днями, в потім вона перетворилася на спорт. У США нині пейнтболом займаються п'ять мільйонів чоловік. Тут є 1000 спеціальних мов.

Але ось, схоже, ця лихоманка докотилася до України. Нещодавно в мальовничому лісі на території санаторію «Пушча-Озерна» відбулася презентація пейнтболу. Це стало можливим завдяки ініціативі Міжнародної неурядової асоціації «Безпека приватного бізнесу», фірми «Сакура і К». Вони встановили контакт із ситовим лідером у виробництві пневматичної зброї американською фірмою «Кроссман-продукт». І до Києва прибув консультант фірми пан Борис Баран.

На прес-конференції пан Баран основну увагу зосередив на спортивному аспекті пейнтболу. Він розповів про чемпіонати Європи і світу, про порядок їх проведення. Цікаво, що пейнтбол незабаром буде введено до олімпійських видів спорту.

Потім виступив президент Міжнародної асоціації «Безпека приватного бізнесу» Олександр Дичев. Він висловив свою зацікавленість у використанні пейнтболу в системі підготовки фахівців, котрі працюють у сфері забезпечення безпеки. І першою організацією, яка візьме пейнтбол на озброєння, буде Українська національна школа охорони.

Безумовно, такий безсценний і ефективний метод тренувань має ладити в основі підготовки фахівців у МВС і СБУ, у інших структурах, де спеціальні служби передає виконання зброю.

А який же пейнтбол як він спорту? У програмі презентації і цьому моменту приділили увагу. Можна сказати, що 30 червня стало історичним новим для України виду спорту. І першим кобей вилатий матч між командами фірми «Сакура і К» і фірми «Спанс». Важко замалювати не захоплення мовити.

Перше кроки в бруд-якій сирені рахує. Але мовити «Безпека приватного бізнесу» всеюсер настроєні розвивати пейнтбол. З цієї метою створено в країні «Пейнтбол-клуб». Він надасть можливість для проведення регулярних і в пейнтбол як членам клубу, так і бачи-кобей, що бачи-перевірити свої сили в екстремальній ситуації. Крім цього, клуб доповнюватиме і методичною літературою, і спеціальними обладнаннями, і спеціальними тренувальними нових членів пейнтболу в Україні.

Контактний тел./факс (004) 229-74-81.

Цей заглядний вид із зброю в руках — Борис Баран, який приїхав до нас із Лос-Анджелеса поділитися досвідом.

Фото Олександра КОСТЮЧЕНКА.

Реклама

РЕАЛІЗУЕМ:

- трактори ЮМЗ, комбайни;
- заправщики, крани 14; 20 т;
- труби, металопродукт.

Дніпропетровськ, тел. (0562) 92-80-64, 67-64-55.

Петро ГЕНЧУК

«Київ-Баскет» планів не змінює

Завдання, що тільки вчора завершилися національний чемпіонат баскетболістів. Але несподівано промайнула коротка напуста і наші провідні клуби вже завершують перший етап підготовки до нового сезону, який обіцяє шалуватимися баскетболом багато цікавого.

У пресі багато агулагувалося про феномен клубу «Київ-Баскет», який за рік на першій лізі пройшов од срібних медалей у вищій. Начальник команди київ Аркадій ШАФРАНСЬКИЙ ладим повернувся з Бердiansька, де тренується віце-чемпіон України.

— Перебуваєте на березі тиждень морі, чи мабуть, ніжніться у його ласкаві хвилі і загортаєте? — запитав його.

— У Бердiansькому ми продаємо зброю із загальнофінансової підтримки. Скажу відверто: хвилю і прагнення до досконалого спеку не шкодують себе, а зранку до зброю бігати кроси, планувати, розробляти спеціальні комплекси опанування на ліску грати у футбол. Отож, розслабитися немає

часу. Зрозуміло, вони купуються в морі. Але то — нагорода за працю.

— А в баскетболі грають?

— Оце тільки тепер наставники команди Аркадій ШАФРАНСЬКИЙ та Борис Воловченко зможуть сказати і всім з тренувальний процес заняття з баскет-

болу, що продовжує у мінімальному замі місцевой АЮСШ, який грати з київськими баскетболістами із зати автобуси.

Убоділявши інформацію у першу зброю цікавить інформацію про чемпіонату в команді.

— Вони не такі вже й великі. Хоча маємо поповнення. Насамперед, сказу про чудового майстра Євгена Мурзіна, знайомого вам за виступами у київському «Бульварі» та збірній України. Останній сезон він провів в одному з клубів Ізраїлю. А тепер повернувся до Києва і вилатий клубу бачи грати саме в нашому клубі. Перейшов до нас із «Бульварі» й збірний центрофор Сергій Полюшко. Його аріст 210 сантиметрів. Утім, процес комплектації триває. Можливо, у київ «Київ-Баскет» змугити ще ряд добрих майстрів, і довга ладна команда дасть змогу їм поборотися за найвищий титул.

Отож, в зрозуміло, що «Київ-Баскет» планів не змінює?

— Абсолютно правильно. Більше того, збираємося гідно представити Україну й у розширених кубках Європи.

— Що ж плануєте після Бердiansька?

— Плани у нас великі. 26 липня команда повернеться до Києва. Маємо працювати по ділі на день до 8 серпня. Після цього вернуємося до Москви, а там до олімпійського баз Росії в Новогорську тренуватимемося і зіграє товариські матчі з московськими лаубами «Спартак» і «Динамо», і можливо, ЦСКА. Далі на нас чекає міжнародний турнір у литовському місті Каунасі. Потім знову заняття зброю, а наприкінці серпня — турнір у Долишчу. Це, гадають тренери і керівники клубу, дасть можливість вилати необхідної зброю, що успішно стартувати з Кубку Європи.

— Де і коли це станеться? Нагадайте ім'я нашого суперника.

Перший матч ми зіграємо 6 вересня вдома проти клубу з Нідерландів ПБ «Мустанг Джамс» (Ден Хелдер). Зустріч відбуватимеся в Палаці спорту, де зброю нове сучасне покриття для спортивних ігор. До речі, плануємо й матчі національного чемпіонату проводити на ділі чудовий арені, яку дуже люблять київські гості місцеві.

Акупо, має ШАФРАНСЬКИЙ, за інформацією. Від імені членів нашої команди і привітає гравців «Київ-Баскет», побажає їм успішних виступів...

На знімку: Володимир Шевченко (в центрі) у команді «Київ-Баскет» знімається ладим у середній чемпіонату, але тридцять років ввійшов в колектив і прізвище його чимало кротісті.

Фото Михайла БОТЧКА.

Точка зору:
повертаючись до надрукованого

КИНУВШИ погляди оком на назву допису «Обереги духовності», надрукованого в 98-му числі № 20 тижня п.р. «Голосу України», та водночас звернувши увагу на гастрольну і педагогічну — не дискредитувати, а примножити культурні кадри країни», — я спершу подумав, що автор — А. Андриєвський, титулований як голова Всеукраїнської музичної спілки, народний ерміт України, лауреат Державної премії України імені Т. Г. Шевченка (чому, прикладом звання народного артиста СРСР та лауреата Державної премії СРСР), а на додаток ще і член-кореспондент нової Академії педагогічних наук, поведи мову про справді основні проблеми духовного відродження в насі становлення української державності. Зокрема, боляч оглядово, в межах газетної площі, проаналізувати стан близького йому хорошого мистецтва. Бо в Україні, на широкому кожному бачимо чимало нових хороших колективів, які ніщо не покітають утворитися, го в потенції сарматської своєю азіаткою майстерністю помагається з монополістами на професійну безодністі.

Натомість а першого ж абзацу дізнаємося, що поважний майстер зібрався ціл заглибитися гастром поїхувати «вд необхідного заступництва в країні державних авторитетів» в зв'язку з цим «виповнити ряд своїх духовних щодо порушеної проблеми, котора...» кінце актуальна і злободенна. Що ж, коли кожного по-своєму вивчати актуальність і злободенність. Якщо знайти, що за тоталітарного режиму Анатолія Тимофійовича планів приналежність чи не всіх віднаків і народів (крім Ленінської премії, адже, так, то, мабуть, йому з руху стали в таку залежність мистецтвом вартість. Міркуючи в такий спосіб, можемо лише припустити, скільки втратили нашу культуру від того, що Артем Бєзель, (Момис Березовський, Дмитро Вортишніський, Микола Леонтович не були заслуженими, народилися як лауреатами державних премій або як улашниками високими народомаи.

Так, певенне, якщо в суспільному розвитку ми стоїмо на цивілізованому рівні гуманітету, то пошанови а бонус держави має відіграти, мабуть, про духовну наповненість її засад. І в цьому плані А. Андриєвський має рацію, бо, зрештою, йдеться на «про матеріальні забезпечення, а моральну підтримку мистецтв». Але... І те «але» дуже суттєве, чи мусимо цілком усталювати аналогічну систему мундолого, коли в оцінці переважна на творчій прихиль, а дуже часто зверхнішими були оголена комуністична ідея і посвідчення? І саме в такихим застереженнями треба ставити питання в часі, коли в новій державі виробляється нові оцінки творчого процесу, його його результат має бути співмірний з високими світовими зразками.

О, як нам знайомай оті зверхньо-творчий виказний переті... Про таланти у нас бабуди. Мало того, знайшлися сили, которі встановили невідимий мерогорі

Михайло ТКАЧ, ПИСЬМЕННИК

Зворотний бік жаданого медалі

Що таке проєкт «Україна» і чому він дратує деяких наших культурних діячів

на державні нагороди. А деякі «керівники від мистецтв» вважають, що нагороди взагалі не потрібні... Так хто ж ці «керівники від мистецтв» ісправді, которі навіть не мають за потрібне залучити до процесу присвоєння нагород митців-професіоналів?

Нарешті, це одна читателю, як як просять, щоб її виставили в позові до суду справедливості. «На мій погляд, просто помилувим є те, що серед інших згадали «обереги» (нікого не згадали... — М.Т.) бачимо і... міністра культури України І. Добу, якого я поважаю як літературознавця і критика, але з його діями як міністра культури не можу погодитися».

Отже, з яких же діями ми можемо погодитися? Вважається, що мова про нагороди — це лише привід для того, щоб показати зворотний бік жаданої медалі. А він такий, що міністр, вже «займаючись пошуком майбутнього художнього керівника для нашого творчого хору і спонсорів для так званого «проєкту «Україна», которі передбачено міжнародне турне тим же, що не існуючим хором, вважає за потрібне шукати такого керівника... за кордоном... При цьому, як виявляється, Добу віддає перевагу «коштовному» дискусії, Київському театру опери та балету В. Колеснику, який зарадив амбіцій (на чужині ж?) — М.Т.) даючи вже покинув Україну напризволяще і займатися мистецтвими бізнесом у Канаді?

Після позитивних згадувань колись —prima дорога на Солонки або ж в далекі Канади, Ткач каже, як застерігає нас, «найбільш замишляю...» (М.Т.) та більше міністра культури України, не роблять чогось... і йому, ні мого роду держави. Навпаки, дискредитує її країну, і його самого... можуть убити (бр-і — М.Т.) в людині не лише віру в істинну вартість духовних надбав народів, а й бажання їх примножувати».

Зрештою, як бачимо, позиція метре полтаве в гому, що «варто дити наваики: на лише знаходити на Ватакишні митців-професіоналів, які б...» представляли майстерність надбав як держави, а які і міністер держави ксбично залучають нагородами митців...»

Отже... Дайте мені наваики на нагороду незалежної держави і відправте в колективному у міжнародне турне. Чому ми вже наваили осясто, го згоді ми потратили з державної каси 2-3 мільйони американських доларів на глобальну рекламу.

Оскільки у звичайній міністра культури не достатньо презумпції невідомості, го я, як особа безпосередньо дотична до проєкту «Україна» в іпотст генерального виконавчого директора, мусу викласти на суд справедливості справжній суттєвий спрост. Поклавши руку на Книгу священних законів, засвідчую, що Іван Добу як державна особа на шукану художнього керівника і не шукати, бо названий проєкт означав як науковий патріотична акція, спрямована на доучення країн надбав української духовності до світового ареалу. Та не менш важливе — він, цей проєкт, не передбачає поширення «об'єктивної» формальні в параміжній бідності країн земної кулі про потенційні можливості України, яка обрала шлях розвитку як незалежна держава.

Повне А. Андриєвський дописав інформації своїх консультантів та дуже обмежених диспозицій агентів і не побачив спершу докладно ознайомитися з проєктом «Україна», а вже нібито висловлюючи свої міркування в пресі, го з захопленням ширше викладає основоположні моменти задуманої акції.

Крім пісенної програми, яка складається з «визначеної академічної природорозумної збуктети (та й наповно бездіяльної) творчі українських авторів, організатори готують до видання найбільш поширеними мовами світу гуртовому, широко історичному кінту «Україна» журналу, змелі і людині перекруту фотоматериал, обірку репродукції шедеврів українського мalarства, комплекти листівок історичних пам'яток, місць і регіонів України, видання пісенної казавки і тале іаше.

Що стосується «пісенного хору», го його справді нема. І на буде, як не однієї повноствореної структури на поетичній основі. А буде так, що відберуть 70 мильйонів — чимна майже 80% взяли участь у конкурсуному прослуховуванні в усіх містах України

(нагороди і значки при цьому до уваги не бралися), самостійно готуватимуть голосом партії, не полишаючи особної преси. Поділені на купони групи, вокалісти дічі обертуться, або «зайдуть» майстеро самостійно підготовлені партії, в яке затверджені в такий спосіб художнього керівництва у складі Всеукраїнського колективу вокалістів (Капелу) зберуться на два місяці на пісенну репетицію, запис компакт-дисків, альбомів і після цього зрухнуть у навакостілі гастрольну подорож. Не період двомісячній проб і самого турне кожен учасник бере на роботу відпустку за власний кошт і забезпечується на цей час відповідною платією з рахунку проєкту «Україна».

Отже, коли величезнимомомо Іванові Добу міністерства кірало навіть не могло ще ситися, а митці і керівного корпусу в Україні спокійно вималили славою і насолоджувались бізнесом державних надбав тоталітарного проєкту, а глобальною ідеєю навакостілілі мистецької надбавки від напаром Української держави приїхав в Канаду добре знааний на Заході майстер Володимир Колесник. І в Міністерство культури, а в період організації Українська відділення Міжнародного центру наукової культури — Всесвітня лабораторія, Український фонд культури, Міжнародна гілка української культури (Канада) — заснували в черці 1991 року в Києві Культурологічний центр, що кінці реалізує широку програму проєкту «Україна». Принадляю аверну увагу читача, що оргкомітет такого міжконтинентального очовує відомий у світі письменник Олександр Гаварч, а до його складу входять провідні митці — композитори, письменники, художники, мовознавці, філологи... З 3-го року май ЮНЕСКО світова українська акція відбудуватиметься під її благословенною егідою.

Автор матеріалу «Обереги духовності» має ще знати, коли б він чи його консультанти уважніше стежили за культурологічною пресою. Так само має би знати, го на хтось в Україні, а саме го «амбітний» Володимир Колесник у неймовірних умовах, без державної підтримки і грошей з боку Міністерства культури, на наваких допоміжних служб, згуртував співучих українців (дарма що не професіоналів), приєднав їх любов до оперного мистецтва. Залучуючи, в разі потреби, на основі партії професіональних співачок і канадських, американських, а часом українських театрів, поставив як драматичний і режисер опери «Запорожець за Дунаєм» Гулака-Артемюковського «Купаль» А.Важининна, «Роскошлю» Д.С.Височко... «Людям Д.Куртисового та ще підготовану помал досить символічний проєкт з творчі українських композиторів у професійному виконанні Торонтського, Едмонтонського, Нью-Йоркського та Чиказького оркестрів. Великий успіх мали його останні оригінальна праця — ораторія «Святей Дніпро» сучасних українських авторів (композитор — українцями з Москви Валерій Кіста та поет — Софія Майданська з Києва).

Визначено, що фундаментальним доробком майстер Колесника як великого таланта хорошого мистецтва є записані на платівки та компакт-диски 35 концертів видатного українця Дмитра Вортишніського. До речі, здійснено роботу з «внескувати» хором. Знамено, го до такого академічного колективу були запрошені не самі українці, а й англієли, румуни, китайці, болгарі... Головною метою у добрі виконавців була вартість голосу і значення мови, якою написані оригінали. Порочно зазначити, гоку під час цього «концерту» приїхав на таку прозу проломася, скажімо, «Дума» чи інший улашований поетоски згаданий ілюстрації в Україні колектив?

Виступу, руйнувати дещо, ніж аводати. Та майстер Колесник в силу обставин, у які поставили його колишня система, будучи без України, не руйнував її в собі, а зводив. І не лише в собі, а в духах усіх українців дискусії.

Цей будівничий залаз відлучився а на предкозничий напідмемі. Скажимо, тепер, коли ситуація в Києві передбачає антиукраїнські тенденції, ані іде а концептанта американських капел українських балдуристів саме туди, де поставлена від сумки наша територіальна підлість. Українці а Америка почули так само О.Одесі, Херсоні, Миколаєві... Саого чого всі колективи уже галися. Можливо, і не кожен, але наш улашований колективий щось не дуже очою до політичного крижського клімату. Чи не дуже вже аксипотані проблемою державної оцінки і, головне, — поїдаю за кордон?

У полі неактивних воєн нагадують того дядька, який на запитання, чи єміг бі етіа мильну абуду, відповів: «З'їсти б я етіа, в навакостілілі — зміг би!»

Отже ілюстрації... Нічого не відіє, ментальність монополістів. Київ.

Реклама

СПЕЦІАЛЬНИЙ
ПОПОВИДНИК
2020
ВІСНИК
ПРЕС-РЕСТА
ВІДВЕРТІ РОЗМОВИ ПРО РИНКОВІ РЕФОРМИ

ЧАС ВИКОРИСТАТИ СВОЇ МОЖЛИВОСТІ!

ШАНС!

Самая элегантная и долговечная, лучшая в Европе КОРОЛЕВА ЧЕРЫШ — ГОЛЛАНДСКАЯ ГЛИНЯНАЯ черепица разной формы и окраски. Звоните нам! Доставка в пределах Украины в течение двух недель гарантируется. Телефоны для справок: г. Киев: (0432) 43-78-85; 44-74-88; 46-16-06.

Вниманию
руководителей
транспортных
предприятий

Предлагается со склада в г. Чернигове:
— газобое оборудование для работы автомобилей и грузовых автомобилей на сжатом газе, который в 4—5 раз дешевле бензина.
В комплекте 8 облегченных баллонов, что позволяет переработать пассажирских автомобилей:
— дизельные двигатели Д-245 с турбонаддувом, 110 л.с., используются для переработки на дизельное топливо автомобилей ЗИЛ, ГАЗ.
Обращаться по телефону: 8-04622-3-45-53.

TECHNOLOG

Газосварка без карбида!

(На воде!)

Вы хотите сэкономить от 1500 до 3500 долларов в год и попутно избавиться от проблем с кислородом, карбидом, ацетиленом?

Тогда приобретите наши газосварочные установки. Расходуя всего 800 г воды в час, ваша установка будет сваривать без всяких баллонов металл толщиной до 5 мм. И это еще не все. Ведь она полностью заменяет ацетиленовый пост.

У нее множество достоинств, которые просто невозможно перечислить, так что:

звоните: (0572) 36-32-29, 23-01-27, 20-53-96;

пишите: 310017, Харьков-17, а/я 1757;

приходите: г. Харьков, ул. Котлова, 29.

Есть аналоги, но нет конкурентов!!!

Акционерная компания «Росток»

Предлагаем бытовое технику собственного производства: миксеры, кофемалки, кофеварки, а также однофазные и трехфазные электрические. Союзная выделочная сеть. Приглашаем к сотрудничеству региональных представителей, партнеров, посредников.
Тел. в Киеве: (044) 488-80-87, 488-19-58.

АО «АВТОИНВЕСТСТРОЙ»

реализует со склада в Харькове за безналичные карбованцы новые

АВТОМОБИЛИ

УАЗ-31512, 31514 (ЛЮКС),
3303; 3741; УАЗ инкассаторский,
пассажирский, санитарный
ВАЗ-2104, 05, 06, 07, 08, 09, 99;
ВАЗ-2121 «НИВА», 21213 «ТАЙГА»;
Москвич-2141;
ИЖ-2715, ГАЗ-31029.
Тел.: (0572) 38-16-55, 47-68-94.
Тел./факс 43-28-27.

АО

«УКРАВТОСЕРВИС»

реализует новые автомобили

ВАЗ; УАЗ; ИЖ; ГАЗ

за безналичный расчет
со склада в Харькове.

Тел./факс (0572) 69-52-26.

Стрийський завод «Темара» реалізує телевізори та кінескопи в порядку й асортименті згідно з цінином.
Цінинок для реалізації телевізорів і кінескопів (в млн. грн. з ПДВ)

Телевізори «Електрон»	51TK 4305 — 1,184	25LK 21U-1 — 1,255
(Львів):	51TK 5163 — 7,217	51LK 21U-1 — 1,728
61TK 461D — 6,308	51TK 423D — 5,900	61LK 51U-1Y — 1,800
61TK 4304D — 6,673	51TK 4303D — 6,900	61LK 41U — 1,600
61TK 462 D — 5,700	54TK 5163D — 9,000	Імпортовані кінескопи:
61TK 4317D — 7,043	Кінескопи.	61 — 1,900
51TK 461D — 6,208	16LK 85 — 0,346	54 — 2,100
51TK 502D — 6,596	27 LK — 1,600	37 — 1,700

Оплата попередня (готівкою і безготівково). Оптовим покупцям надається знижка.
Ціни на товари нижчі від заводських.
Телефони для довідок: 5-64-68, 5-10-49, 5-10-46, м. Стрий Львівської обл.

Науково-дослідний економічний Інститут Міністерства економіки України оголошує прийом в аспірантуру з відривом та без відриву від виробництва зі спеціальностей:

08.02.03 — управління, планування та державне регулювання економіки;
08.02.04 — економічні кошти, стабілізації та інфляції;
08.07.01 — економіка промисловості.
Заявки на ім'я директора Інституту приймаються до 1 червня 1994 року.
Вступні іспити — у вересні-жовтні.
Гуртожитком Інститут не забезпечує.
Звертатися за адресою: 252103, м.Київ-103, бульвар Дружби народів, 28.
Дошки по телефону 296-52-66.

Предприятие производит и реализует:

ОЛИФУ «ОКСОЛЬ»
натуральную композиционную комбинированную К-4, К-3, К-5.
КРАСКИ масляные МА-25, МА-22 всех видов спектра (цвет по желанию заказчика).
Высокое качество готовой продукции гарантировано согласно ГОСТУ.
Телефоны: Украина (04849) 3-54-77, 3-34-33.

Арбитражный суд Черкасской области (м.Черкассы, бульвар Шевченка, 307) порушає справу № 267/5 про банкрутство МП «ТРИТОН».

Адреса борника: м.Сміла Черкаської області, вул.Жовтнева, 11, кв.81, рахунок № 468412 в Смілянському відділенні АК АГБ «Україна».

